Ἰδιοκτήτης καὶ Ἀρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ — Διευθυντὴς ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ 223 — ΤΟΜ. Ε. — ΑΘΗΝΑΙ, Τρίτη 10 Μαρτίου 1892 — ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οἱ ἐγγραφόμενοι δι' ἓν ἔτος νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1892, λαμβάνουσι δωρεὰν τοὺς πέντε ἤδη ἐκδοθέντας τόμους τοῦ περιπετειώδους καὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ μυθιστορήματος τοῦκ. Στερ. Ξένου, τὰ «Νόθα Τέκνα», ὅσοι δὲ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομήν των καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1893 θὰ λάβωσι δωρεὰν πλῆρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἑτέρων 4 τόμων ἐκδοθησομένων ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα, ἄνευ δὲ τῆς πληρωμῆς δὲν παραδίδονται ἢ ἀποστέλλονται οἱ τόμοι.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ παρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις	ἐτησία δρ. 30	ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ	δρ. χρ. 45	δρ. χρ. 26

Αἱ πληρωμαὶ τῶν συνδρομῶν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖα μας κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προασστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ ὅστις θέλει εὑρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

ΤΙΜαι ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Ἀδύνατον εἶνε ὅσον εἷς λαὸς καὶ ἐὰν διεφθάρη πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς, ὅσον ἡ ἔκπρησις τῶν κομματικῶν παθῶν του ἐξήρθη ὅσον συγχρόνως ἡ ἐκ τῆς φύσεως νηφάλιος ἰδιοσυγκρασία του παρεδόθη ὡς ἐκ τῆς ἀφθονίας καὶ τοῦ εὐώνου οἴνου τῆς χώρας εἰς τὴν μέθην, ὅπως ἡ λογικὴ μὴ πλέον ἔχῃ ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτοῦ, οὔτε κατὰ τὰς ἀθῴας ὥρας τῆς ἀργίας του οὔτε κατὰ τὰς σπουδαίας καὶ κρισίμους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν του, ἀδύνατον ὁ λαὸς οὗτος νὰ μὴν ἔχῃ καὶ μίαν μεγάλην ὑγιειᾶ μερίδα ἀνδρῶν σπουδαιοτάτων, ὁρώντων, θλιβομένων, ἀλγούντων, τηκομένων, ἀπηλπισμένων εἰς τὸ ἐνώπιόν των ἀνιαρὸν θέαμα, δικαιουμένων δὲ νὰ φωνάξουν πρὸς τὸν κ. Χαρίλαον Τρικούπην καὶ Θεόδωρον Δηλιγιάννην τοὺς λόγους τοῦ Ἀρταφέρνους. Σὺ μὲν Ἱστιαῖε κατεσκεύασας τὸ ὑπόδημα ὁ δὲ Ἀρισταγόρας τὸ ὑπεδύθη.

Ἡ δὲ μερὶς αὕτη φυσικῶς γίνεται μείζων καὶ μείζων καὶ μείζων καὶ τάχιστα πολλαπλασιάζεται, ὅσον αἱ ἐκλάμψεις τῶν κεραυνῶν μιᾶς διαρκοῦς πολιτικῆς θυέλλης ἐπιτρέπουσιν ὀρθαλμοφανῶς πλέον καὶ πρὸς τοὺς ἀναισθήτους ἢ ἐθελοκώφους νὰ βλέπωσι, νὰ αἰσθάνωνται, καὶ ὁσφραίνωνται τὰ τρομερὰ ναυάγια, τὰ ὀζώδη ἐκκρίματα, τὰ πανταχόθεν ἐκβρυοντῶντα δυστυχήματα, τοὺς ἀώρους θανάτους, τοὺς σάλους καὶ ἐκτοπήσεις τῶν κυριωτέρων λίθων τῶν θεμελίων καὶ τῶν βάσεων τοῦ ὅλου πολιτεύματος, τέλος τὸ δυσαπάλλακτον ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπαραδειγματίστου συνταγματικῆς παγίδος.

Ἡ μεγάλη καὶ ὁσημέραι πολλαπλασιαζομένη αὕτη μερὶς ἔτι ζωντανὴ εἰσέρπουσα ἐν μέσῳ τοῦ τοιούτου ἐρειπιῶνος ἀνεκάλυψε, ἐβεβαιώθη, κατεπείσθη διὰ ψηλαφητῶν ἀποδείξεων ὅτι ἀδύνατον νὰ ἀποφύγῃ ἡ δυστυχὴς ἡμῶν πατρὶς τὸν πολιτικὸν αὐτῆς θάνατον ἐὰν οἱ ἐκδημαγωγοῦντες Χαρίλαος Τρικούπης καὶ Θεόδωρος Δηλιγιάννης ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως δὲν ἀπομακρυνθῶσι ἐκ τοῦ φοβεροῦ δράματος τῆς γενικῆς καταστροφῆς, ἧς νῦν πραγματικῶς ἀποδεικνύεται ὅτι εἶνε οἱ μόνοι καὶ μόνοι αἴτιοι.

Τίποτε δὲν ἤθελεν ἀκαριαίως καταπαύσει τὰς θεατρικὰς ἐκβομβήσεις τῶν φανατικῶς ἐπιθειαζόντων αὐτοὺς δύο κομμάτων, χορηγήσει δὲ τὴν μόνην δυνατὴν εὐκαιρίαν γενικῆς συμφιλιώσεως καὶ γενικῆς σκέψεως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς κινδυνευούσης πατρίδος, ὅσον ἐὰν ἑκουσίως ἐγένοντο ἔκδημοι τοὐλάχιστον διὰ δύο ἢ τρία ἔτη. Οὐμόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἔθνους, ἐάν τις τῶν κομμάτων των ἤθελε αὐθαδῶς κενοδόξως καὶ ἐπιλήσμων ἑαυτοῦ ζητήσῃ νὰ τοὺς διαδεχθῇ.

Τοιαύτη μεγαλοψυχία ἐκ μέρους τῶν δύο τούτων πρωθυπουργῶν θέλει ἀναβιβάσει αὐτοὺς παραδειγματικῶς ἐνώπιον ὅλης τῆς Εὐρώπης εἰς τὸν κολοφῶνα τοῦ πατριωτισμοῦ, τοὺς εἰσαγάγῃ δὲ εἰς τὰς λευκὰς σελίδας τῆς ἱστορίας διὰ τοῦ τοιούτου μόνου ἐναποτελεσμένου αὐτοῖς εἰσηλυσίου.

Χριστιανικῶς ἐὰν ὄχι πατριωτικῶς ὁμιλοῦντες, οὗτοι διὰ τοῦ ἀριστεροῦ καὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονός των ἠνιόχησαν τὸ κράτος, ἑκατεράκις καὶ ἑκατεράκις εἴκοσι κατὰ σειρὰν ἔτη καὶ ἕφερον τοῦτο πρὸς τὰ χείλη τοῦ κρημνοῦ, ἐφ' οὗ νῦν εὑρίσκεται.

Ἄρα εἶνε καὶ οἱ μόνοι καὶ μόνοι ὑπαίτιοι τῆς ἐνεστώσης καταστάσεώς του.

Οὐδεὶς πλέον ἔχει τὴν ἐλαχίστην ἐμπιστοσύνην πρὸς τὰς ἐξοχότητάς των, ἐκτὸς τῶν προσδοκώντων καὶ πάλιν θέσεις, τροφάς, ποτά, ἐνδύματα, καταχρήσεις, κλοπάς, ἀδικήματα, παρανομίας καὶ ἐκδικήσεις ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν καὶ τῆς ἀληθοῦς καὶ πραγματικῆς ἐντιμότητός των διαπραττομένας.

Διὰ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦτον οἱ πλεῖστοι τῶν δύο κομμάτων τυφλῶς παρακολουθοῦσί καὶ περιστοιχοῦσι τούτους, λυσσωδῶς ἐργαζόμενοι καὶ κατασπαραττόμενοι ἀλλήλοις, ὅπως παρουσιάσῃ ἕκαστος ἐνώπιον τῆς Ἑλλάδος τὸν πρωθυπουργόν του πάνσοφον καὶ παμφαῆ καὶ λαοσῶον, καὶ γεραρὸν καὶ προφήτην καὶ θιασάρχην καὶ συναγωγέα καὶ διαγραμμίζοντα τὴν πρὸς τὸν μωαμεθανικὸν παράδεισον μεγάλην λεωφόρον τοῦ ἔθνους.

Τὰ τοιαῦτα σήμερον πλέον δὲν περνοῦν. Τὸ προβασκάνιον ἤρθη, το μορμολύκιον ἀπεσπάσθη ἐκ τῶν προσώπων των καὶ ἐρρίφθη μακράν των, ὅπως κάμωσι νέαν πλέον χρῆσιν τούτου, τὸ δὲ ἔθνος σήμερον τὸ κρεμώμενον πότε ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ ἑνὸς καὶ πότε ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ ἑτέρου ἐγκαταλιπὸν τοὺς δύο τραχήλους ἐκρεμάσθη ῥιγομαχοῦν, θρηνοῦν καὶ θερμῶς δεόμενον αὐτοὺς ἐπὶ τῆς μεγαλοψυχίας των.

Ἡ δὲ μεγαλοψυχία των θέλει δείξει ὁλόκληρον τὸ μεγαλεῖον της, ἐὰν καταδεχθῇ νὰ λαλήσῃ πρὸς τὸ ἔθνος τὰς ὀλίγας μόνον ταύτας λέξεις.

Ἀποσυρόμεθα, διότι τὸ εὐφυὲς ἔθνος μας ἀδύνατον νὰ μὴν ἔχῃ καὶ καλλιτέρους ἡμῶν.

Ἀποσυρόμεθα ὅπως δοκιμασθῶσι καὶ ἄλλοι, διότι βλέπομεν, ὅτι ἐὰν ὡς θνητοὶ ἀποβιώσωμεν διὰ τῆς ἐλλείψεώς μας θὰ χαθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀφοῦ δὲν φαίνονται ἄλλοι ἱκανώτεροί μας.

Ἀποσυρόμεθα ὅπως ἐγκαταλείψωμεν τὰς εὐθύνας τῶν πράξεων ἡμῶν, τὰς συνεπείας τῶν κατορθωμάτων ἡμῶν πρὸς τοὺς παρουσιαζομένους οἰκοσώους. Οὗτοι θ' ἀποδείξουν ἐὰν ἡμαρτήσαμεν καὶ ἐὰν οὗτοι εἶνε ἀληθεῖς ἐπανορθωταὶ τῶν ἁμαρτιῶν μας. Ἐὰν τοὐναντίον, τὸ ἔθνος δὲν ἔχει ἡμῶν κρείττονας, τότε ὀφείλει αὖθις πανηγυρικώτερα νὰ μᾶς προσκαλέσῃ ἐκ τῆς ἑκουσίας ἐξωρίας ἡμῶν ἢ ὅτι ἑκάστοτε πομποδῶς μᾶς ἔφερεν καὶ κατεκρήμνισε.

Οἱ λόγοι οὗτοι πατριωτικῶς καὶ ἄνευ ῥαδιουργίας προφερόμενοι εἶνε οἱ φέροντες πρὸς τὴν ἀληθῆ ἀθανασίαν αὐτοὺς καὶ τὸ ἔθνος τὸ ἔχον τοιούτους ἄνδρας. Οἱ λόγοι οὗτοι εἶνε ἐκεῖνοι τῶν μεγάλων ψυχῶν μιᾶς κινδυνευούσης πατρίδος.

Ὁ δὲ ἀληθὴς ἔρως τῆς πατρίδος, λέγει ὁ Πλούταρχος ἔχει τοιαύτην ἰσχὺν ὥστε ὁ συνετώτερος τῶν ἡρώων τῆς Τρωάδος προετίμησε τὴν βραχώδη καὶ ξηρὰν Ἰθάκην τῆς ἀθανασίας. Ὁ δὲ Κικέρων εἶνε ἐκφραστικώτερος. «Οἱ πατέρες ἡμῶν λέγει, αἱ μητέρες μας, τὰ τέκνα ἡμῶν, οἱ φίλοι μας εἶνε προσφιλέστατοι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' ὁ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρως περικλείει καὶ ἐναγκαλίζεται ὅλους αὐτοὺς καὶ τὸ πᾶν. Τίς ὁ θνητὸς ὅστις θὰ διστάσῃ ν' ἀποθάνῃ ὑπὲρ πατρίδος, ἐὰν ὁ θάνατός του εἶνε ἀναγκαῖος πρὸς ὄφελός της;»

Ἀποκρινόμεθα, ὁ Χαρίλαος Τρικούπης καὶ ὁ Θεόδωρος Δηλιγιάννης, ἐὰν κινδυνευούσης τῆς πατρίδος εἰς χεῖρας των ἐκ τῆς καταδειχθείσης ἀναξιότητός των ἑκουσίως δὲν παραιτηθῶσιν, ἄλλως εἶνε οἱ μόνοι ἄνθρωποι οἵτινες τυφλωθέντες ἐκ τῆς λιμοδοξίας, δὲν δίδουν κουκούτζι διὰ τὴν πατρίδα των.

Ἂς μὴ παρεξηγήσουν οἱ δύο οὗτοι ἔξοχοι τῆς πολιτείας ἄνδρες τοὺς σκληροὺς τούτους λόγους, οὓς καὶ ὁ Σόλων καὶ ὁ Πλούταρχος ἐπεβεβαίουν. Εἶνε λέγουν ἀτιμία εἰς ὅν τινα μένει οὐδέτερος εἰς τὰς πολιτικὰς συζητήσεις, ὅτι δὲ εἶνε ἀνάξιον πρὸς τὸν ἀμερόληπτον καὶ ἐρῶντα τὴν πατρίδα του νὰ περιμένῃ ὅπως ἐκφρασθῇ μετὰ τὰ συμβάντα. Ὁ δὲ Σόλων προσθέτει, ὅτι ἡ ἐλευθέρα ἔκφρασις τῶν ἰδεῶν τῶν τοιούτων ἀνδρῶν συσσωματωμένων μακρὰν τοῦ νὰ αὐξήσωσι τὴν διαφωνίαν, ὁδηγεῖ πρὸς τὴν γαλήνην.

Ἐκ τοῦ τοιούτου λοιπὸν καὶ μόνου πνεύματος ὁδηγεῖται ὁ κάλαμος ἡμῶν.

Ἂς ἐνθυμηθῶσιν οἱ δύο οὗτοι πρωθυπουργοί, ὅτι αἱ προελθοῦσαι δυστυχίαι παρὰ τῶν κυβερνήσεων τῆς Ῥώμης ὡς λέγει ὁ Τίτος Λίβιος δὲν δύνανται νὰ ἐξαλείψωσι τὰ λαμπρὰ χρώματα τῆς ἱστορίας τοῦ ῥωμαϊκοῦ λαοῦ. Ἐπενθυμίζομεν τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὴν ἐξοχότητα των, διότι ὑπάρχει μεγάλη ὁμοιότης ἐὰν ὄχι ταυτότης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τῶν Ῥωμαίων μετὰ τῆς παρούσης τῶν Ἑλλήνων.

Ἐντὸς τῶν διεφθαρμένων κυβερνήσεων τῶν Ῥωμαίων τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ λιμοδοξία, ὥστε οἱ ὕπατοι ἐλησμόνουν τὴν πατρίδα, καὶ ὅμως, ἅμα ἐγκατέλειπον τὴν ἐξουσίαν ἐν κινδύνῳ αὐτῆς, ἐδέχοντο ἀξιώματα κατώτερα χάριν τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτος. Κατετάσσοντο ἔτι καὶ ἐθελονταὶ εἰς τὸν στρατόν. Εἰς τὴν μάχην τῶν Κανῶν ἐφονεύθησαν ὀγδοήκοντα ἀνώτατοι δικαστικοὶ λειτουργοί, οἵτινες ὑπηρέτουν ὡς ἁπλοῖ στρατιῶται, καὶ οἵτινες συνέδραμον χρηματικῶς πρῶτοι καὶ ὑπὲρ τὰς δυνάμεις των, πρὶν τὸ κράτος ζητήσῃ τὴν συνδρομήν των.

Προθύμως ἐγκατέλιπον τὴν ἐξουσίαν, ὅπως συνδράμωσι τὴν πατρίδα. Ὁ Κουίντιος Κιγκινάτος παρῃτήθη τὴν 6ην ἡμέραν τῆς δικτατορίας του, ὅπως ἐγκαταλείψῃ πρὸς τὸν ἱκανώτερόν του αὐτήν. (Τίτος Λίβιος βιβλ. γ'. Διον. Ἁλικαρνασσεὺς βιβλ. ι'.), τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Αἰμύλιος Μαρμέρκους, ὅστις ἔλεγε πρὸς τοὺς φίλους του, ὅτι τὴν ἐγκατέλειψεν ὅπως ἀποδείξῃ πρὸς τοὺς Ῥωμαίους πόσον ἀπεστρέφετο τὰς μακρὰς κυβερνήσεις. Καὶ ὁ ἕτερος Κουίντιος Κιγκινάτος ἑκουσίως παρῃτήθη τὴν εἰκοστὴν ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς δικτατορίας ἐκλογήν του. Ὁποία λοιπὸν δόξα θὰ παρακολουθήσῃ τὸν κ. Τρικούπην καὶ κ. Δηληγιάννην πρωταιτίους τῆς ἐνεστώσης ἀπελπιστικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν ἑκουσίως καὶ διὰ συνεννοήσεως ἐξορισθῶσι διὰ πατριωτικοῦ προγράμματος.

Θὰ ἐνθουσιάσουν τὸ ἔθνος, ὅτι τὸ ἔθνος ἔχει τοιούτους ἄνδρας.

Ἐὰν οἱ ἀδοκίμαστοι διάδοχοι των ἀποδειχθῶσιν ἀνικανώτεροι, θὰ ἐπανέλθωσι ἰσχυρότεροι καὶ πλήρεις ἐμπιστοσύνης.

Ὁ κόσμος θὰ βεβαιωθῇ, ὅτι δὲν ἔχει ἡ Ἑλλὰς ἄλλους καὶ ὅτι οὗτοι ἐὰν καὶ σκαπανεῖς μᾶλλον ἢ ὀργανωταὶ ἔκαμαν καὶ πάντοτε θὰ κάμουν τὰ τῶν μὴ πρακτικῶν γνώσεων των, τὰ τῶν περιορισμένων φυσικῶν δυνάμεών των, τὰ τῆς ἱπποτυφίας των, τὰ τῶν ῥοσφετοφαγάδων των τὰ τῶν κομμάτων των. Ἀλλ' οὕτω δὲν ἐπιθυμεῖ ὁ Ὕψιστος, οὕτω ἐπιθυμεῖ μόνον ὁ λαός.

Ἐὰν ὅμως οἱ ἀδοκίμαστοι διάδοχοί των ἀποδειχθῶσι ἱκανώτεροι, καὶ ἀποτελεσματικώτεροι ἀποσπῶντες τὴν πατρίδα ἐκ τοῦ κινδύνου ὁ κ. Χαρίλαος Τρικούπης καὶ ὁ Θεόδωρος Δηλιγιάννης θὰ ἀποκτήσουν τὸ ὅλον τῆς δόξης διότι ἄνευ τῆς ἑκουσίας παραιτήσεως των τίποτε δὲν ἐγένετο.

Ἡμεῖς τῷ ὄντι ἀποροῦμεν πῶς οἱ δύο οὗτοι πρώην πρωθυπουργοὶ δὲν ἐννοοῦν σήμερον τὴν εὐεργετικὴν αὐτὴν καὶ τῆς εὐώνου διαφυγῆς περίστασιν ἀλλὰ προτιμῶσι ἀντ' αὐτῆς τὴν κινδυνώδη οὐ μόνον πρὸς αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Τίς δὲ εἶνε ἡ κινδυνώδης;

Ἀμφότεροι ἑκουσίως ἀκουσίως ἐργάζονται νὰ ταπεινώσουν καὶ ἐκθέσουν τὴν βασιλείαν, τὴν μόνην ἐναπομείνασαν ἐλπίδα καὶ στήλην τοῦ ἔθνους, κατὰ συνέπειαν ἐξαπατήσουν τὸ ἔθνος.

Ἐὰν ἐπανέλθῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης εἰς τὴν ἐξουσίαν οὐδεμίαν ταπείνωσιν βεβαίαν θὰ ὑποστῇ ὁ βασιλεύς· διότι ἡ ἰσχὺς τοῦ βασιλέως εἶνε ὁ λαός του, ὁ βασιλεὺς ὑπακούει εἰς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ του, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου, ἐὰν ὁ λαὸς τετυφλωμένος ἐκ τῶν παθῶν του, ἢ ἠπατημένος ἐκ τῶν ἐκδημαγωγούντων αὐτὸν ἐκλέξῃ μίαν ψηλαφιτῶς ἀποδεδειγμένην ἱπποτυφῆ ἀνικανότητα, οὐδόλως εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ὑπογράφῃ τὰ καταστρεπτικὰ διατάγματά της.

Ἐὰν ἐπανέλθῃ ὁ κ. Χαρίλαος Τρικούπης, ἡ βασιλεία θὰ ὑποστῇ δύο ζημίας ἀντὶ μιᾶς. Ἡ πρώτη ἔσεται ἡ μεγαλειτέρα.

Οἱ Δεληγιαννικοὶ καὶ οἱ Τρικουπικοὶ ἀμφότεροι θὰ ἐκβομβήσουν, θὰ διαδραματήσουν τὴν πτῶσιν τοῦ κ. Δηληγιάννη, γινομένην παρὰ τοῦ βασιλέως πρὸς χάριν τοῦ κ. Τρικούπη, τοῦ δὲ κ. Τρικούπη τὸ ἐπαγώγιμον θὰ διερμηνευθῇ ὅτι ἦτο ὀπισθοβουλία τοῦ βασιλέως ὅπως ἐπαναφέρῃ τὸν συνεταῖρον του, ὡς τὸν ὀνομάζουν οἱ Δηλιγιαννικοὶ, ἔστω καὶ νὰ εἶνε μία μεγαλητέρα τοῦ κ. Δηλιγιάννη δεδοκιμασμένη ἀνικανότης διότι θὰ ἐπαναλάβῃ μετὰ μεγαλειτέρας σπατάλης τὰ εἰς τὰ σκοτεινὰ πηδήματά της.

Συνεργαζομένη μετὰ τῆς γνωστῆς κλίκας της θὰ χορηγήσῃ νέας εὐκαιρίας πρὸς τοὺς εὐνοουμένους της νὰ πλουτῶσι, θὰ ἀνάψῃ δὲ φανατικώτερα τὰ πάθη, καὶ ἐπαναφέρει ἀγριώτερα καὶ διαρκέστερα τὸν αὐτοχθονισμὸν καὶ ἑτεροχθονισμόν, τὴν χρεωκοπίαν καὶ λοιποὺς ἐσωτερικοὺς κινδύνους.

Τὰ τοιαῦτα θὰ φέρωσι νῦν οὐχὶ πλέον τὸν στόλον τοῦ Πάρκερ ὅπως ταπεινώσῃ ἢ ἐκθρονίσῃ τὸν βασιλέα, ἀλλὰ τοὺς στόλους τῶν μεγάλων δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, ὅπως δωρεὰν πρὸς χάριν τῶν δύο τούτων ἐξοχοτήτων ταπεινώσουν τὴν συνταγματικὴν Ἑλλάδα καὶ στερεώσουν δι' ἄλλων ἰσχυροτέρων βάσεων τὴν βασιλείαν.

Ἴσως εἶνε πεπρωμένον πρὸς τὴν δυστυχῆ Ἑλλάδα νὰ ἴδῃ ἕνεκα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν κομμάτων εἰς τὸ μέλλον καὶ τῶν συχνῶν διαλύσεων τῆς βουλῆς, τὰς κλίνας τῆς δικαιοσύνης (Lit de Justice) τοῦ Καρόλου 9ου καὶ Λουδοβίκου 13ου τῆς Γαλλίας, οἵτινες ἠναγκάσθησαν νὰ μεταφέρωσιν ἐξ φορᾶς τὴν αὐλὴν καὶ τὴν Βουλὴν εἰς τὴν Βορδῶ, τὴν Τουλοῦζην καὶ ἄλλας ἐπαρχίας. Ἡ μεταφορὰ αὕτη ὠνομάζετο κλίνη τῆς δικαιοσύνης. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς μεταφέρει τὴν αὐλήν του καὶ τὴν Βουλήν του λ. χ. εἰς Κέρκυραν τοῦτο θὰ λέγεται κλίνη τῆς δικαιοσύνης. Ἡ πρώτη κλίνη τῆς δικαιοσύνης τοῦ Καρόλου ἐννάτου λαβοῦσα χώραν εἰς τὴν Ῥουὲν τὴν 17ην Αὐγούστου 1563 ἐγένετο λέγει ἡ ἱστορία (P. Lobineau ἱστορία τῆς Βρεττανίας βιβλίον 9ον), ἕνεκα τῆς διαδηλώσεως τῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τῶν καταχρήσεων καὶ τῶν ῥοσφετίων καὶ πρὸς μεταρρύθμισιν τοῦ κράτους.

Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν καὶ τὸν ἴδιον αἰῶνα τοῦ Καρόλου 9ου τῆς Γαλλίας. Ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης δύνανται μόνοι δι' ἑνὸς ῥωμαϊκοῦ παραδείγματος νὰ διασώσουν τὴν Ἑλλάδα ἐξ ὅλων τῶν παρακολουθούντων αὐτοὺς παραπλησίων δεινῶν.

Ἀλλ' ἐὰν μᾶς εἴπουν δὲν εἴμεθα ἀνάξιοι ὡς μᾶς ὀνομάζετε, τότε θὰ ἀναγκαθῶμεν ἀναλύοντες μαθηματικῶς καὶ πρακτικῶς ἕκαστον τῶν ἔργων των καὶ περιγράφοντες τί ἠδύναντο νὰ κάμουν θ' ἀποδείξωμεν ὅτι δὲν γράφομεν εἰς τὸν βρόντον καὶ ὅτι μᾶς ἦλθη εἰς τὸν νοῦν ἀλλ' ὅτι γράφομεν τοιαῦτα, οἷα τιθέμενα ἐνώπιον τῶν εἰδικωτέρων ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης ἀδύνατον νὰ μὴν ἐπιδοκιμασθῶσι.

ΦΟΙΤΗΤΗΣ τῆς Φιλολογίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9 Μαρτίου. Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βερολίνου εἰς τὰ «Ἡμερήσια Νέα», ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐδήλωσεν εἰς τὸν στρατηγὸν δὲ Κρηρίξη ὅτι δὲν θὰ δεχθῇ τὴν παραίτησίν του.

ΣΟΦΙΑ, αὐθημερόν. Ἡ κυβέρνησις ἐπληροφορήθη, ὅτι οἱ Βούλγαροι οἱ καταφυγόντες εἰς Ῥουμανίαν, παρασκευάζουσι νέαν συνωμοσίαν κατὰ τοῦ καθεστῶτος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἀνεχώρησε χθὲς ἐκ Χερβούργου διὰ τὰς νήσους Ὑέρας.

ΡΩΜΗ, αὐθημερόν. Νέαι δονήσεις σεισμοῦ ἐκλόνησαν τὸ ἔδαφος τῶν νήσων Κολί (;). Οἰκίαι πολλαὶ κατέπεσαν.

Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΑΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

(συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν)

Δεύτερον, οὐχὶ ἐπουσιῶδες, ἐλάττωμα τοῦ δράματος ὑπάρχει ἡ κατὰ τὴν ἐπισημοτέραν στιγμὴν τῆς εἰς μάχην ἀπελεύσεως τοῦ Ἀνδρούτσου μετὰ τῶν στρατιωτῶν του παρεμβολὴ ᾄσματος νεωτέρου καὶ εἰς γλῶσσαν καθὲ ἄλλο παρὰ κλέφτικην. Τὸ ᾆσμα τοῦτο, ἐν δυσαρμονίᾳ ἀνυποφόρῳ πρὸς τὰ πλήθοντα ἐν τῷ δράματι καὶ μόνα ἁρμόζοντα ἐν τῇ περιστάσει γνήσια δημοτικὰ καὶ γνωστὰ τραγούδια, κατέτεμνε τὸ ἑνιαῖον τῆς ὅλης ἐντυπώσεως καὶ ἀποτόμως μετέφερε τοὺς ἀκροατὰς ἐκ τῶν ἁπλοϊκῶς μεγαλοπρεπῶν ἐκείνων σκηνῶν εἰς τὴν ἐπιτετηδευμένην πεζὴν καὶ ταπεινὴν σημερινὴν κατάστασιν.

Κατάχρησις δὲ ἀφειδὴς καὶ κουράζουσα, ἀλλὰ καὶ ἄδικος καθ' ὅλον τὸ δρᾶμα ἐγίνετο τῶν λέξεων «Ψωροκώσταινα», δι' ἧς ἐννοεῖτο ἡ τότε Κυβέρνησις, «Καλαμαράδες», δι' ἧς ἐσημαίνοντο οἱ λόγιοι τοῦ ἀγῶνος, καὶ πρὸ πάντων τῆς λέξεως «Σπαθί», ἣν εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἀνδρούτσου ἰδίως θὰ ἔκλινεν ὁ ποιητὴς διδάσκαλος καθ' ὅλας τὰς πτώσεις καὶ τοὺς ἀριθμοὺς πλέον ἢ πεντηκοντάκις.

Κωμικὸν δέ πως ἦτο καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀνδρούτσου πρὸ τοῦ τέκνου του κοιμωμένου λεχθέν, ὅτι τοῦ ὡμοίαζε (τὸ τέκνον του) εἰς τὰ 'φρείδια καὶ εἰς τὰ 'μάτια. Καὶ τὰ 'φρείδια του μὲν κάπως δύναταί τις νὰ τὰ γνωρίζῃ, ἀλλ' ἵνα ἀνεύρῃ ὁμοιότητα ἄλλων ὀφθαλμῶν πρὸς τοὺς ἰδικούς του μᾶς φαίνεται παραπολύ. Τὰ κάτοπτρα τοὐλάχιστον δὲν δίδουσιν εἰκόνα ἀκριβῆ τοῦ χρώματος, τῆς διαυγείας, τῆς γλυκύτητος, τῆς δρόσου, τοῦ θελγήτρου τῶν ὀφθαλμῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὅλῳ ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος, ἥτις ἀποτελεῖ ἀληθῆ ὁλόκληρον ἐποποιίαν, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κ. Ἀντωνιάδου ἐξετυλίχθη κατὰ τὸ μᾶλλον ψυχρά, ἄνευ δράσεως, ἄνευ λύσεως, ἀνούσιος, ἀδιάφορος, μὴ ἐνθουσιάζουσα, μὴ ἁρπάζουσα μὴ συγκινοῦσα ὡς ἔδει. Ἐὰν δὲ ἔλειπον αἱ φουστανέλλαι, αἱ φλοκάται, τὰ τσαπράζια, οἱ κλέφτικοι χοροὶ καὶ τὰ δημοτικὰ ᾄσματα καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀναπολοῦν τὴν μεγάλην ἐκείνην ἐποχὴν καὶ μετάγουν τὴν φαντασίαν ἐπὶ τῶν κλεισωριῶν τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Πίνδου, ἐν ἀνατροφῇ πρὸς τοὺς ἥρωας ἐκείνους καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς περιστάσεις ἐκείνας, ὅλον τὸ δρᾶμα αὐτὸ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ἢ ὡς ναναριστικόν τι ψιθύρισμα. Ἀγνοοῦμεν ἐὰν καὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο τοῦ στεφανηφόρου ποιητοῦ ἔχῃ βραβευθῇ εἴς τινα τῶν Βουτσιναίων διαγωνισμῶν, ἀλλὰ πάντως ἐπὶ τοῦ θεάτρου προχθὲς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκομίσῃ εἰμὴ βραβεῖον ἐπὶ τῷ ἀποκοιμισμῷ, ὃν προὐξένει.

Καὶ τὰ κατὰ τὴν παράστασιν ὅμως δὲν ὑπῆρξαν ἐπιτυχέστερα. Ἡ σημαία ἐν πρώτοις ἦτο ῥάκος τι παμπάλαιον καὶ κιτρινισμένον. Οὐδεμία φουστανέλλα ἦτο λερὴ καὶ ἐνθυμίζουσα ὅτι φέρεται ὑπὸ ἀνθρώπων τῶν βουνῶν καὶ τῶν ἀδιαλείπτων πολέμων, μολονότι εἷς τῶν κλεφτῶν ἔλεγέ που ἐν τῇ τρίτῃ πράξει «ἡ λερή μας φουστανέλλα». Ὁ φόνος τοῦ Πaλάσκα καὶ τοῦ Νούτσου ἐν τῇ σκηνῇ ἔγινεν ἄνευ λόγου ὑπὸ τουφεκισμοῦ ἐκ τῶν παρασκηνίων καὶ παρ' ἀγνώστων ῥιφθέντος. Εἷς ἐκ τῶν θεατῶν μετὰ τὸν πυροβολισμὸν λίαν προσφυῶς εἶπεν «ὁ τουφεκισμὸς αὐτὸς δὲν ἐσκότωσε τὸν Παλάσκαν καὶ τὸν Νοῦτσαν· ἐσκότωσεν αὐτὸ τὸ δρᾶμα». Ἠθοποιός τις, χειροκροτηθεὶς ἐνῷ ἔψαλλεν ἓν ᾆσμα, κατένευσεν εἰς σημεῖον εὐχαριστίας, ὑπενθυμίσας ἡμῖν τὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Σαιξπείρου θεατρικὰ ἀνέκδοτα. Ὁ ἴδιος οὗτος, πεισθεὶς πλέον περὶ ἑαυτοῦ ἐκ τῶν ἐπὶ τῷ ᾄσματί του ἐπευφημιῶν, ἔκρινε καθῆκόν του νὰ μεταβάλῃ καὶ τὸ κείμενον ἑνὸς ὁλοκλήρου, τοῦ τελευταίου, στίχου ἐπεκτείνας αὐτὸν κατὰ τὴν ὡς ἐπῳδοῦ ἐπανάληψίν του ἀπὸ δεκαπεντασυλλάβου εἰς εἰκοσιεξασύλλαβον ὅλον! Εἰς ἄλλα θέατρα δὲν πιστεύομεν ὅτι γίνονται τὰ κατορθώματα ταῦτα. Ἐν τοῖς χοροῖς τέλος τῶν κλεφτῶν, τοῖς ἐν τῷ στρατοπέδῳ γινομένοις, οἱ ἡμίσεις τῶν χορευτῶν δὲν ἔφερον ξίφη καὶ παρεῖχέ τι δυσάρμοστον καὶ παράτροπον ἡ θέα τῶν ἀόπλων μεταξὺ τῶν ξιφηφόρων καὶ κουμπουροφόρων. Ἐνέπνεον δὲ τὸ ἀπίθανον καὶ κατέστρεφον τὸ φυσικὸν αἱ χρυσοκέντητοι φλοκάται καὶ τὰ ἀργυρᾶ τσαπράζια καὶ ἡ πολυτελὴς καθόλου ἀμφίεσις ὅλων συλλήβδην τῶν συμπολεμιστῶν τοῦ Ἀνδρούτσου. Τί Διάβολο! Ὅλοι λοιπὸν οἱ κλέφται ἦσαν πλούσιοι καὶ οἱ ἡμιάγριοι ἐκεῖνοι κάτοικοι τῶν βουνῶν καὶ τῶν λ α γ κ α δ ι ῶ ν ἦσαν οἱ λιμοκοντόροι καὶ οἱ χρυσοκάνθαροι τῆς ἐποχῆς των, μὴ ἐννοοῦντες ν' ἀποταχθῶσι τῷ πειρασμῷ τῆς πολυτελείας καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ οὔτε ἐν ὥραις πολέμων;

Ἀφήνομεν ἕτερά τινα ἧττον οὐσιώδη ἵνα εἴπωμεν κάτι τι καὶ περὶ τῆς ἀκολουθησάσης τῷ δράματι κωμῳδίας «ὁ πνευματισμός». Ἡ κωμῳδία αὕτη, δι' ἀρκετοῦ ἅλατος πεποτισμένη, εἶνε ἔργον τοῦ κ. Λάσκαρη, εὐστόχως λίαν κωμῳδοῦντος ἐν αὐτῇ τὴν πρό τινος ἀναφανεῖσαν ἢ μᾶλλον μετὰ καιρὸν πολὺν ἀναγεννηθεῖσαν τάσιν πρὸς πνευματιστικὰς ἐρεύνας ἢ παιδιάς. Καὶ ἄλλοτε ἡ κωμῳδία αὕτη παιχθεῖσα κατευηρέστησε τῷ κοινῷ, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην πλουτισθεῖσα—ὄχι, πιστεύομεν, παρὰ τοῦ συγγραφέως—δι' ἀνουσίων προσθηκῶν καὶ χλιαρῶν παραγεμισμάτων δὲν προὐξένησε τὴν προσδοκωμένην ἐντύπωσιν. Πρέπει βεβαίως νὰ λείψῃ ἐπὶ τέλους αὐτὸ τὸ πρωτοφανὲς δικαίωμα τῶν ἡμετέρων ἠθοποιῶν, ἕκαστος τῶν ὁποίων. κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀναπτύξεως καὶ καλλαισθησίας αὐτοῦ, δύναται νὰ μεταβάλλῃ πᾶν ἔργον, τὸ ὁποῖον οὔτω οὔτε ὁ συγγραφὰς δύναται πολλάκις νὰ ἀναγνωρίσῃ. Ἀλλ' εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἐπιτυχίας τῆς παραστάσεως οὐκ ὀλίγον συνεισέφερον, ὡς πάντοτε, τὸ χυδαῖον τῶν κινήσεων, τὸ π α ρ α κ ά μ ω μ α τῶν μορφασμῶν καὶ τὸ χονδρὸν καὶ ἀφύσικον ὅλων τῶν τρόπων ἐν γένει δι' ὧν ἐννοοῦσιν οἱ Ἕλληνες ἠθοποιοί, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκλαϊκεύσεως, νὰ ἐκχυδαΐζωσι πᾶσαν ἰδέαν καὶ δι' ὧν, ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς καὶ λεπτῆς εὐτραπελίας νὰ συγκαταπίπτωσιν εἰς τὴν ἀγροῖκον καὶ ἀφυᾶ ἀστειολογίαν.

Τὸ τελευταῖον, ὅπερ ἔχομεν νὰ εἴπωμεν, πρέπει ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ διδάξαντος θιάσου, τὸν εὐτυχῶς διανοηθέντα τὴν σύστασιν καὶ ἀκαταπονήτως ἐργαζόμενον ὑπὲρ τῆς παγιώσεως ἀληθοῦς ἐθνικῆς σκηνῆς κ. Ἀρνιωτάκην. Εἶνε πράγματι ἀξία συγχαρητηρίων καὶ πάσης ἐνθαρρύνσεως καὶ ἡ πρόθεσις καὶ ἡ ἐμμονὴ τοῦ κ. Ἀρνιωτάκη ὑπὲρ τῆς πραγματώσεως τῆς τοιαύτης ἑλληνικωτάτης ἰδέας. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἐξέβη τῶν ὁρίων τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ προσπαθῶν πάντοτε διὰ τῶν καταδικασθέντων ἤδη παλαιῶν ἠθοποιῶν νὰ ἐξακολουθῇ τὸ ἔργον του. Ὁ Ἐθνικὸς Δραματικὸς Σύλλογος, ὁ ἀπὸ πολλοῦ συστὰς καὶ ἐν ᾧ διδάσκει ἢ ἐδίδασκεν ὁ κ. Ἀρνιωτάκης καὶ ἀφ' οὗ, καταρτιζομένου διὰ νέων ὅλως προσώπων, ὀφείλομεν ν' ἀπεκδεχώμεθα τὴν ποθητὴν ὑπὸ νέας συνθήκας ἀναγέννησιν τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου, ὁ Ἐθνικὸς Δραματικὸς Σύλλογος οὗτος δὲν εἶνε ὁ προχθὲς διδάξας ἐν τῷ Νέῳ θεάτρῳ. Ποῦ εἶνε τὰ νέα πρόσωπα δι' ὧν ἐπηγγέλθη νὰ χύσῃ τὸ νεάζον αἷμα εἰς τὰς παγωμένας φλέβας τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς; Ἐκτὸς δύο μόνον νέων ἠθοποιῶν ὅλα τὰ ἄλλα τοῦ θιάσου του πρόσωπα ὑπῆρχον ἐκ τῶν παλαιῶν. Καὶ γνωρίζομεν ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνεπτυγμένων καὶ λογίων νέων εἶχον προσέλθει ἐρασιτέχναι μαθηταὶ τῆς νέας ταύτης σχολῆς. Τί ἀπέγειναν οὗτοι; Διατί δὲν ἐξακολουθεῖ δι' ὧν μέσων ἤρχισε καὶ δι' ὧν ἐπαγγελιῶν εἶχε τὸ πρὶν γαλβανίσει ὅλους τοὺς ἐραστὰς τῆς ὡραίας ἐθνικῆς σκηνῆς;

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΑ

Χθὲς συνήθη ἡμέραν τῶν παρουσιάσεων, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τῆς πρωτευούσης.

Ἐπίσης χθὲς κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ διεπεραιώθη εἰς Ναύσταθμον ὁ βασιλόπαις Γεώργιος.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ὁ καιρὸς ἐνταῦθα ἀπό τινων ἡμερῶν ἐτράπη ἐπὶ τὸ ψυχρότερον καὶ μάλιστα λίαν ἐπαισθητῶς. Τὰ δὲ νέφη περιπλανῶνται ἀνὰ τὸν ὁρίζοντα ἐπιμόνως. Ἐν Τριπόλει δὲ ὁ καιρὸς τοὐναντίον μετεβλήθη ἐπὶ τὸ ἐαρινώτερον, ὅπερ μεγάλως θέλει συντελέσει εἰς τὰ σπαρτά, διὸ καὶ ὁ σῖτος ὑπετιμήθη ἐκεῖσε. Ἐν Χαλκίδι κατέπεσον βροχαὶ πολλαὶ εὐνοϊκώταται οὐ μόνον εἰς τὰ σπαρτά, ἀμπέλους καὶ ἐν γένει εἰς τὴν γεωργίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν τοῦ ὕδατος· ἄλλως ἂν ὁ καιρὸς δὲν διαρκέσῃ τοιοῦτος ἡ λειψυδρία ἔσται ἐπαισθητοτέρα τῆς περισυνῆς καθ' ὅσον ἀπὸ τοῦδε ἤδη τὸ ὕδωρ τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑδραγωγείου ἐλαττοῦται σπουδαίως. Καὶ ἐν Πύργῳ ὁ καιρὸς ἐβελτιώθη.

×

ΣΙΤΑΓΟΡΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἠξηκολούθησε καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ αὐτὴ καχεξία ἐν τῇ ἀγορᾷ Πειραιῶς καὶ διὰ τοῦτο ὀλίγισται πράξεις ἔλαβον χώραν. Ἐκ τῶν γενομένων δὲ πωλήσεων παρετηρήθη νέα ὑποτίμησις κυρίως ἐπὶ τῶν τουρκικῶν σίτων. Οὕτως ἐπωλήθησαν Δεβὲς πρὸς λεπτὰ 40—40 1)2. Ἀπαλοῦ πρὸς λεπ. 37 μὲ 3 ο)ο. Ἐπὶ ῥωσσικοῦ σίτου δὲν ἐγένετο καμμία πρᾶξις, ἐκτιμωμένων ἤδη περὶ τὰ λεπτ. 45—47 μὲ 3 ο)ο.

×

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν του.... ἀπεργοῦν. Προχθὲς πάλιν εἶχε προσκληθῇ εἰς συνεδρίαν, ἀλλὰ μόλις καταρτισθείσης ἀπαρτίας καὶ προκειμένου ν' ἄρξηται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν περὶ καθαρισμοῦ καὶ καταβρέγματος προτάσεων τῶν κκ. Χόρν καὶ Βιάρ, εἷς τῶν κ. συμβούλων, τίς οἶδε τίνα συμφέροντα ἔχων ἐκ τῆς μὴ ἐπιψηφίσεως τῶν προτάσεων τούτων, ᾤχετο ἀπιὼν ἐκ τοῦ συμβουλίου καὶ ἐματαίωσε τὴν ἀπαρτίαν. Σημειωτέον ὅτι ὁ κύριος οὗτος δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἐπαναλαμβάνει τὸ αὐτὸ καὶ ὀφείλει ὁ κ. Δήμαρχος νὰ ζητήσῃ ἐπὶ τέλους τὴν τιμωρίαν του. Δὲν ἀρκεῖ ὅτι σπανιώτατα κατορθοῦται ὁ καταρτισμὸς ἀπαρτίας ἕνεκα τῆς ἀσυγγνώστου ὀκνηρίας καὶ ἀδιαφορίας τῶν κ. συμβούλων, ἀλλὰ καὶ ὅταν κατορθωθῇ ἅπαξ, τὴν ματαιόνει ὁ κύριος οὗτος.

Ἐνετάλη ὁ δοὺς τὸ σχέδιον τῆς π. ἀγορᾶς πρώην μηχανικὸς τοῦ δήμου κ. Μεταξᾶς, ἵνα συνεννοούμενος μετὰ τοῦ μηχανικοῦ τῆς πόλεως, καθορίσῃ τὸν χῶρον ὃν θέλει καταλάβει ἡ παλαιὰ ἀγορά, ἵνα ἀρχίσῃ πλέον ἡ οἰκοδομὴ τοῦ κτιρίου.

Προσεχῶς κηρύσσεται μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν κατασκευὴν 40 φανῶν ἀνεγερθησομένων εἰς Χαλάνδριον, Ἀμαρούσιον καὶ Κηφισίαν.

Ἤρξατο ἡ τοποθέτησις πινακίδων ἐπὶ πολλῶν ὁδῶν ἀνωνύμων, πρᾶγμα ὅπερ ἀπὸ πολλοῦ ἦτο ἀναγκαῖον.

Διὰ τῶν νέων γενομένων δηλώσεων, ἃς εἶχεν ἐπιβάλει πρὸς τοὺς λαμβάνοντας ὕδωρ τὸ Δημαρχεῖον καὶ χάριν τῶν ὁποίων ἀνέπτυξεν ἀληθῶς πολλὴν ἀμεροληψίαν καὶ δραστηριότητα, κατωρθώθη ὥστε νὰ εἰσπραχθοῦν κατὰ τὸ τελευταῖον ἑξάμηνον τοῦ παρελθόντος ἔτους 11 χιλ. δρ. περιπλέον τῶν τοῦ ἀντιστοίχου διαστήματος τοῦ προαπελθόντος ἔτους. Ἐν γένει δὲ ἐρρυθμίσθη ἤδη ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὑπηρεσία τοῦ δήμου κατὰ τρόπον μὴ ἐπιτρέποντα τὴν ἐλαχίστην κατάχρησιν καὶ ὑποσχόμενος νὰ προσπορίζῃ τῷ δημοτικῷ ταμείῳ ἀρκετὰ σημαντικὸν ἔσοδον.

Ἐν ταῖς ὁδικαῖς ἐργασίαις ἀπασχολοῦνται ἤδη περὶ τὰς 20 γυναῖκες πρὸς συλλογὴν χαλίκων 100 ἄνδρες ἐργάται καὶ 30 καρραγωγεῖς μετὰ τῶν κάρρων των. Τοῦθ' ὅπερ ἐνδεικνύει ὅτι τὰ τοῦ δήμου μας δὲν διέπει πλέον εὐτυχῶς ἡ νάρκη καὶ ἡ ἀεργία.

×

ΟΙ ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ ΜΥΣ

Ἡ ἐκ τῶν μυῶν τούτων καταστροφὴ ἤρξατο ἤδη δίδουσα τὰ σημεῖά της ἐν Θεσσαλίᾳ. Κατὰ τὴν πεδιάδα τῶν Ἀρουανίων 30 στρ. σίτου καὶ κατεστράφησαν Οἱ χωρικοὶ καταδιώκουσι διὰ τῶν προχειροτέρων μέσων, ἀλλ' ἄνευ σπουδαίου ἀποτελέσματος τοὺς ποντικούς, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἀρτιγέννητοι καὶ μικροὶ εἶνε ἄφθονοι. Ὁ νομάρχης Λαρίσσης ἐζήτησε ἐπιχορήγησιν 1500 δρ. πρὸς ἀγορὰν ἐργαλείων διὰ τὴν καταστροφήν, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν εἶνε παραπολὺ μικρόν;

×

ΕΟΡΤΗ ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν καὶ Δευτέραν οἱ συμπολῖται ἰσραηλῖται ἦγον μεγάλην ἐθνικὴν ἑορτὴν εἰς ἀνάμνησιν τῆς σωτηρίας αὐτῶν ἣν ὀφείλουσιν εἰς τὴν Ἐσθὴρ καὶ τὸν θεῖον αὐτῆς Μαρδοχαῖον.

×

ΑΥΞΗΣΙΣ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑΣ

Ἐξακολουθεῖ καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἡ ἔκδοσις βασιλικῶν διαταγμάτων, δι' ὧν αὐξάνεται ἡ μισθοδοσία τῶν δημοδιδασκάλων τῶν συμπληρωσάντων πενταετίαν. Τὸ μέτρον τοῦτο, ὡς γνωστόν, ἤρχισεν ἐφαρμοζόμενον ἐπὶ τῆς ὑπουργείας τοῦ κ. Γερωκωστοπούλου, συνεχίζεται δὲ σήμερον παρὰ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ταλαιπώρων πτωχῶν δημοδιδασκάλων.

×

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ

Ἐξακολουθεῖ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας ἡ ἔκδοσις τῶν ἐνταλμάτων διὰ τοὺς καθυστερουμένους μισθοὺς διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν, ὑπογραφέντων πάντων παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ.

×

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Προχθὲς τὴν 8ην νυκτερινὴν ὥραν ὁ Γ. Τσιτσικακης, Κρής, συνεπλάκη μετὰ τῶν Γ. Καραπατάκη καὶ Ι. Δαφνάκη ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ἐλευθερίας, ἀλλὰ νικώμενος καὶ τραπεὶς εἰς φυγὴν κατεδιώχθη ὑπὸ τῶν δύο ἄλλων μέχρι τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σφακτηρίας οἰκίας του, ἔνθα ἐπαναληφθείσης τῆς συμπλοκῆς, ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὁ τραυματισμὸς αὐτοῦ διὰ ῥάβδου ἐλαφρῶς καὶ τῆς μητρός του Μαρίας διὰ λίθου κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐπικινδύνως. Οἱ δύο πρῶτοι συλληφθέντες ὡδηγήθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὁ δὲ τρίτος ἀπέδρα.

— Αὐθημερὸν τὴν 6 μ. μ. ἐν τῇ συνοικίᾳ Πλάκας οἱ Δ. Τσάκωνας, Μ. Σκάγιας καὶ δύο ἕτεροι ἀγνώστων ὀνομάτων ἐτραυμάτισαν διὰ λίθων εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος τὸν στρατιώτην τοῦ 3ου πυροβολικοῦ συντάγματος Γεράσιμον Ἀντίπαν. Οἱ δύο πρῶτοι ὡδηγήθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, εἰδοποιηθέντος ἅμα καὶ τοῦ Φρουραρχείου.

Ἐν Θήβαις τέσσαρες ποιμένες ὁδηγοῦντες τὸ ποίμνιον αὐτῶν, εἰσήλασαν εἰς βοσκὴν ἀνήκουσαν εἰς ἄλλους ποιμένας, καὶ οἵτινες εὑρόντες κατηλειμμένην τὴν βοσκήσιμον αὐτῶν γῆν ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἐπιδρομέων ποιμένων διὰ λίθων καὶ ῥοπάλων καταλήξαντες ἐπὶ τέλους καὶ εἰς τὰς μαχαίρας. Ἐν τῇ συμπλοκῇ ταύτῃ ἐτραυματίσθησαν ἑκατέρωθεν τρεῖς ἐλαφρῶς ὡς καὶ εἰς παῖς ποιμένος. Εἰδοποιηθεῖσα ἡ ἀρχὴ ἐξαπέστειλεν ἐκεῖσε τέσσαρας χωροφύλακας μεθ' ἑνὸς ἀποσπασματάρχου, πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων καὶ πρόληψιν νεωτέρων περιπλοκῶν.

— Κρής τις μεσῆλιξ ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ διὰ πιστολίου κατὰ τὴν συνοικίαν Καστέλλας. ἐκκενώσας αὐτὸ κατὰ τῆς κεφαλῆς του· εὐτυχῶς ἡ σφαῖρα διαλαθοῦσα τοῦ σκοποῦ ἐτραυμάτισε μόνον αὐτὸν ἐλαφρῶς κατὰ τὴν κεφαλήν· ὁ ἀποπειραθεὶς ν' αὐτοκτονήσῃ μετεφέρθη ἐν κακῇ καταστάσει εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

— Συνελήφθησαν χθὲς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων οἱ Κωνσταντῖνος Μαργέτας καὶ Ν. Βερίγκης κατηγορούμενοι ἐπὶ διαφόροις ἐγκληματικαῖς πράξεσιν.

— Προχθὲς ὁ ὑπηρέτης τοῦ παρὰ τὰ Χαυτεῖα ζαχαροπλάστου Παύλου Πετράκη, Σπῦρος Παπᾶς, εἰσπράξας τοῦ κυρίου του περὶ τὰς 100 δραχμάς, ἔκρινε καλὸν ν' ἀπέλθῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξασφαλίζων διὰ τῶν 100 δραχμῶν τὸν ναῦλον του, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ ἑτοιμαζόμενος πρὸς ἀναχώρησιν· πληροφορηθεῖσα ὅμως τοῦτο ἡ ἀστυνομία συνέλαβεν αὐτὸν καὶ παρέδωκε τὰς κλοπιμαίας 100 δραχμὰς εἰς τὸν κύριόν του.

— Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Φεβρουάριον συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐννέα φυγόδικοι καὶ πέντε φυγόποινοι.

— Ὁ ἐκ Τεγέας Ἰωάννης Τράκας κατηγορούμενος ἐπὶ ψευδορκίᾳ καὶ φέρων ἐπὶ τῆς ῥάχεώς του ἔνταλμα συλλήψεως διετέλει μέχρις ἐσχάτων δημόσιος εἰσπράκτωρ Τεγέας, ὅτε αἴφνης συνελήφθη ἐν Τεγέᾳ ὑπὸ τοῦ ὑπενωμοτάρχου Χρ. Φίλη. λίαν ἀμερίμνως διαμένων ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ.

×

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ

Χθὲς κατεσχέθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων ἓν χαβάνιον μετὰ μιᾶς μαχαίρας κοπῆς καπνοῦ καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ ἐξαρτημάτων φερομένων ὑπὸ ἀχθοφόρου. Τὸ χαβάνιον τοῦτο κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἀχθοφόρου ἀνήκει εἰς καπνοκόπτην τινὰ ἐργαζόμενον ἐν τῷ καπνοκοπτηρίῳ Πειραιῶς, διετάχθη δὲ ἡ σύλληψις αὐτοῦ.

×

ΕΚΛΟΓΗ ΜΕΛΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

Ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει τοῦ συλλόγου Παρνασσοῦ ἐψηφίσθη πίστωσις 3,000 δραχμῶν διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ συλλόγου, καὶ κατόπιν προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν νέων μελῶν. Ἐγένοντο δὲ δεκτὰ ἕνδεκα νέα μέλη

ΑΓΓΛΙΑ.

Οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ Ἕλληνες προάγονται διηνεκῶς καὶ κατ' ἀριθμὸν καὶ κατὰ δύναμιν. ἔχουσι δ' ἤδη ζηλωτὴν καὶ φιλόπατριν πρόξενον τὸν Κ. Φωλερόν, ὅστις, ἅμα μαθὼν τὸν θάνατον τοῦ δουκὸς τῆς Κλαρεντίας, ἔπεμψεν εἰς τὸν διοικητὴν τῆς ἀποικίας συλλυπητήριον τηλεγράφημα, ἔλαβε δ' ἀπάντησιν λέγουσαν. « Εὐχαριστῶ τοὺς Ἕλληνας τῆς Νέας Νοτίας Οὐαλίας ἐπὶ τῷ ψηφίσματι τῆς συμπαθείας, ὅπερ θὰ διαβιβάσω εἰς τὴν ἄνασσαν καὶ τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλίας. Ἱέρσεη. »

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Ἐν τῇ προκαταρκτικῇ γενικῇ συνεδριάσει τῶν μετόχων τῆς Ἱσπανίας ἀνεγνώσθη ἐσχάτως ἡ λογοδοσία διὰ τὸ ἔτος 1891, καθ' ἣν ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς ἐργασίαις ἐδεικνύετο μεγίστη χαλάρωσις ἰδίᾳ εἰς προεξοφλήσεις, εἰς παρακαταθήκας, καὶ εἰς τὰ τοῖς μετρητοῖς, ἐνῷ αἱ προκαταβολαὶ εἰς χρεώγραφα ηὔξησαν. Ὁ κ. Καμάχο περὶ τὸ τέλος τῆς λογοδοσίας ταύτης ἀνέφερε, ὅτι αἱ καταθέσεις τῆς τραπέζης τῆς Ἱσπανίας περὶ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου 1891 ηὔξησαν εἰς ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε ἑκατομμύρια πεσέτας (φράγκα) εἰς χρυσὸν καὶ ἑκατὸν δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια εἰς ἄργυρον, ἅτινα ἐπαισθητῶς ηὔξησαν κατὰ Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον τοῦ 1892. Τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ ὁμόλογα εἰς τὸ τέλος τοῦ 1891 ἀντεπροσώπευον ἑκατὸν δώδεκα ἑκατομμύρια πεσέτας.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ.

Κατὰ τὴν ἐν τῇ γερμανικῇ βουλῇ συζήτησιν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν πιστώσεων ὁ κ. Βαουμπαχ, ὑποστηρίζων τοὺς φιλελευθέρους, καὶ ἐθνικοὺς φιλελευθέρους καὶ δημοκρατικοὺς καθυπέβαλε πρότασιν πραγματευομένην περὶ τοῦ ἀπαραβιάστου τῶν ἐν θαλάσσῃ ἰδιωτικῶν ἰδιοκτησιῶν ἐν καιρῷ πολέμου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς νόμου. Ὁ κόμης Καπρίβης, λαβὼν τὸν λόγον, ἀπεκρίνατο ὅτι μολονότι ἅπασαι αἱ φιλάνθρωποι ὑπαγορεύσεις ἦσαν ὑπὲρ τῆς προτάσεως ἡ ἐπιτυχία ταύτης ἐτύγχανει πλέον ἢ ἀμφίβολος. Ἐὰν νέαι διεθνεῖς συνθῆκαι διεπραγματεύοντο, ἧττον θὰ ἐπετύγχανον τῶν κατὰ τὸ 1856. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν μέσων τῶν ναυμαχιῶν ἠλλοίωσε τὴν γενικὴν θέσιν, διότι αὗται τὰ νῦν σπανίως ἀποφασίζουσι τὴν διέξοδον τοῦ πολέμου ἔτι δὲ ὀλιγώτερον εἰς τὸ μέλλον. Ὁ νικητὴς ἠδύνατο μόνον νὰ καταθλίβῃ τὸν ἐχθρὸν ἐπιβιβάζων στρατιώτας ἀφθόνους καὶ καταστρέφων τὸ ἐμπόριον, αἱ δὲ Δυνάμεις αἵτινες ἐπιχειροῦσι ναυμαχίας πρὸς μακρυνὰς χώρας δὲν ἤθελον εὐκόλως ἀπολαύῃ τοῦ δικαίου. Προσέθηκεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐσιώδης διαφορὰ ὅσον ἀφορᾷ τοῦτο μεταξὺ ναυμαχίας καὶ μάχης. Ἐὰν τὰ πλοῖα πεπληρωμένα ἐφοδίων ἐπεχείρουν νὰ διασπάσωσι τινὰ ἀποκλεισμὸν ἤθελον αἰχμαλωτισθῇ, ὡσαύτως δὲ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων ἐὰν ἰδιαιτέρα ἁμαξοστοιχία ἐπεχείρει νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἄστυ, οἱ γερμανοὶ ἤθελον καταλάβῃ αὐτήν. Πολλαὶ τῶν Μεγάλων Ναυτικῶν Δυνάμεων ἐσκέφθησαν, ὅτι εἶνε δυνατὴ ἡ χρῆσις τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἐν καιρῷ πολέμου. Ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἔλαβε κατάλογον τῶν ἐμπορικῶν εἰσερχομένων πλοίων, ἅτινα προενόησαν ὅτι ἐξετέλεσαν ὅρους τινάς. Ὑπῆρξεν ἐν Ῥωσσίᾳ ἐξ ἐθελοντῶν στόλος αὐτόματος. Πάντα τὰ πλοῖα ταῦτα νῦν διαμένουσιν ἰδιωτικά. ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς δὲν ἤθελεν ἀφήσει αὐτὰ ἀτιμωρητεί, τοὐναντίον ἀρξαμένου τοῦ πολέμου πᾶσα προσπάθεια ἤθελε καταβληθῇ πρὸς σύλληψιν ἢ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ πρότασις ἀπεσύρθη.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

—

Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1889 ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἀνέρχεται εἰς 107,251 ἄτομα.

* * *

Καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 1892 ἀπεβίωσαν ἐν ὅλῳ 248 ἄτομα, ὧν 155 ἄρρ. καὶ 93 θήλ. Ἐξ αὐτῶν δὲ 13 ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, 31 (25 ἄρρ. καὶ 6 θήλ.) ἐκ πνευμονικῆς φθίσεως, 11 ἐκ μηνιγγίτιδος, ἕτεροι 11 ἐκ βρογχίτιδος, 39 (28 ἄρ. καὶ 11 θήλ.) ἐκ πνευμονίας, 15 ἐκ νόσων τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, 11 ἐκ νόσων τῶν οὐροπ. καὶ γενν. ὀργάνων, κτλ. Ἐν Κερκύρᾳ δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἀπεβίωσαν ἐν ὅλῳ 63, ὧν 31 ἄρρενες καὶ 32 θήλεις. Ἐξ αὐτῶν δὲ 13 ἐξ εὐφλογίας (5 ἄρρενας καὶ 8 θήλεις), καὶ 12 ἐκ νόσων τῆς καρδίας καὶ τῶν ἀγγείων (3 ἄρρενες καὶ 9 θήλεις), κτλ.) Καὶ ἐν Λαρίσσῃ 35 ὧν 23 ἄρρενες καὶ 12 θήλεις Ἐξ αὐτῶν δὲ 12 ἐκ πνευμονίας (6 ἄρρενες καὶ 6 θήλεις) κτλ.

* * *

Ἡ διεθνὴς ἑταιρία τῆς διώρυγος τῆς Κορίνθου ἱδρύθη τὴν 21 Ἰουνίου 1882 μετὰ κεφαλαίου 30 ἑκατομμυρίων φράγκων.

* * *

Ἡ περὶ τῆς ἐπικειμένης γενικῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τῆς Αἰγύπτου οἰκεία ἔκθεσις ἤδη μεταφράζεται ἀραβιστί.

* * *

Μηχανική τις Γερμανικὴ ἐφημερὶς ἐδημοσίευσε τὰ ἑξῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐντύπωσιν τῶν ζώων ἀπέναντι ἀτμομηχανῆς. Ὁ μὲν βοῦς, ὅστις θεωρεῖται παροιμιωδῶς βλάξ, ἵσταται ἀτάραχος κατὰ τὴν πάροδον σιδηροδρομικῆς ἁμαξοστοιχίας οὐδόλως σκεπτόμενος περὶ τοῦ ἐπαπειλοῦντος αὐτὸν κινδύνου· ὁ κύων τρέχει ἀβλαβῶς μεταξὺ τῶν δικτύων σιδηροδρόμου, ἐνῷ τὰ πτηνὰ φαίνεται ὅτι αἰσθάνονται ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν ἐπὶ ἀτμοπλοίου· συνήθως δὲ οἱ κορυδαλοὶ ἐμφωλεύουσιν καὶ τρέφουσι τὰ πτηνά των ὑπὸ τὰς σιδηροδρομικὰς ῥάβδους ἐφ' ἃς διέρχονται διηνεκῶς βαρύταται ἅμαξαι καὶ αἱ χελιδόνες κτίζουσι φωλεὰς ἐν ταῖς ἀποθήκαις αὐτῶν. Ζεῦγος χελιδόνων ἀνέθρεψε τοὺς νεοσσοὺς ἐπὶ ἓν ἔτος ἐντὸς μύλου ἔνθα παρήγετο κρότος ἐκ μηχανῆς 300 ἵππων δυνάμεως, ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐργαζομένης, ἕτεροι δὲ ζεῦγος ἐνεφώλευσαν ἐν τῷ ἐπιστεγάσματι τοῦ τροχοῦ ἀτμοπλοίου ἔχοντος δρομολόγιον μεταξὺ Πέστης καὶ Σεμλίνου.

* * *

Πλούσιοι ἀγοράζοντες ὁπωσδήποτε τὰς ψήφους τῶν πενήτων, γίνονται δοῦλοι τούτων, πάσης καταφρονήσεως ἄξιοι, διότι καὶ τοὺς πένητας ἀδικοῦσι, φθείροντες τὰ ἤθη αὐτῶν, καὶ τοὺς ἄλλους συμπολίτας, ἀφαιροῦντες αὐτοὺς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐκλέγειν τοὺς ἀξίους.

* * *

Ὁ Κοραῆς λέγει, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε τις τοῖς πᾶσιν ἀρεστός, πλὴν ἂν γείνῃ ζαχαρόπητα «εἰμὴ πλακοῦντα γενόμενον.»

* * *

Ἐράνησαν χρημάτων ἀφρόντιστοι πολλοί, καὶ ὅμως πλεονέκται ἐξουσίας ἀχόρταστοι χεῖρες μὲν ἁγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι βρωμερότατον τῆς δεσποτείας τὸ μίασμα.»

* * *

Εἰς τοὺς Ἰησουΐτας πρέπει νὰ κλεισθῶσιν οἱ λιμένες τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀποκλείονται εἰς τοὺς πειρατάς.

* * *

Ὁ Ἰσοκράτης ὅτε ἔγραφε, πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Φιλίππου Ἀλέξανδρον, ἠρκεῖτο εἰς τὸ «Ἰσοκράτης Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν» καὶ ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὰς πρὸς τὸν Ἰσοκράτην ἀνακρίσεις ἔγραφε μόνον «Ἀλέξανδρος Ἰσοκράτει χαίρειν».

* * *

Ἱστορία εἶνε φωνὴ νεκρῶν διδάσκουσα τοὺς ζῶντας.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδή τινες τῶν ἐνταῦθα κ. συνδρομητῶν μας παρεπονέθησαν, ὅτι δὲν λαμβάνουσι τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα» παρακαλοῦνται πάντες οἱ κ. συνδρομηταὶ καθὼς καὶ οἱ μὴ συνδρομηταὶ οἱ ἀνέκαθεν λαμβάνοντες δωρεὰν τὸ φύλλον, ὅπως εἰδοποιῶσι αὐθημερὸν ἡμᾶς ὁσάκις ἡ διανομὴ τοῦ φύλλου δὲν γίνεται τακτική.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ γνωστὸν παρὰ τῇ νέᾳ Ἀγορᾷ Κατάστημα Ἀποικιακῶν Ἀδελφῶν Ἰωάν. Πρινοπούλων (πρώην Πυρρῆ) ἐκομίσθησαν ἐσχάτως χαβιάρι μαῦρο ἀρίστης ποιότητος πωλούμενον πρὸς 20 δραχμὰς τὴν ὀκᾶ, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ εἴδη. Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν καὶ θὰ μείνωσι λίαν εὐχαριστημένοι.

119 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ — ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760 — 1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.
Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ. — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

(συνέχεια).

Ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Πατήρ.

μου τὰς περιπετείας καὶ τὰς σκηνὰς τῆς Ἠπείρου, αἵτινες ἤδη μ' ἔρριψαν ἐκτὸς τῆς γῆς τῆς γεννήσεώς μου, ἵνα οὐδέποτε πλέον δυνηθῶ ἐπὶ ταύτης νὰ ζήσω.

Ὅστις ἐνθυμεῖται τὰς περιπετείας τῆς Ἀθιγγάνης καὶ τοῦ Ἀλῆ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος συγγράμματος, ὅστις ἐνθυμεῖται τὰς ἐκδρομάς της, τὰς μαγείας της, τὸ Ἄντρον τοῦ Τομάρου, τὸν ἀθιγγανικὸν καὶ πλανητικόν της βίον, τὰ ἐπιστημονικά της πειράματα, τὰς ἰατρικὰς ἰάσεις της καὶ τὰς ὀνειροκρισίας της, ἅτινα ὅλα ἐπώλει ὡς θαύματα, ὅστις ἐξ ἄλλου ἐνθυμεῖται τὴν μοναδικὴν καρτερίαν καὶ εὐτολμίαν της, τὴν ἀγαθήν, ἀμνησίκακον καὶ φιλεύσπλαγχνον ψυχήν της, τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν της, τὴν ὑπερήφανον καὶ φιλόκαλον φύσιν της τὸ φιλόμουσον καὶ φιλομαθὲς αὐτῆς, τέλος τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἄμεμπτον διαγωγήν της, δὲν θέλει βραδύνει νὰ πιστεύσῃ, ὅτι τῆς γυναικὸς ταύτης ἡ ψυχὴ διὰ πολὺ χρόνον πρέπει νὰ ἐστάθη ἡ παλαίστρα πάλης πεισματώδους μεταξὺ κακίας καὶ ἀρετῆς, εἰς ἣν ἡ ἀρετὴ ἐθριάμβευσε μόνον, διότι ὁ πλοῦτος προσέδραμε πρὸς βοήθειάν της, καὶ διότι τὰ τέλη τῶν μαχῶν τούτων ἔλαβον χώραν, ἐκτὸς τῆς διεφθαρμένης καὶ μεμολυσμένης ἀτμοσφαίρας τῆς Τουρκίας διότι αἱ εἰς τὰς ἀρχὰς κερδηθεῖσαι ὑπὸ τῆς κακίας νῖκαι δὲν ἐκερδήθησαν ἐπ' αὐτῆς ἢ ἐν τῇ μᾶλλον τρυφερᾷ καὶ ἀμερίμνῳ ἥβῃ της καθ' ἣν ἡλικίαν πᾶσα ὁμοία ἀγαθὴ φύσις ὑπόκειται νὰ λάβῃ ὅμοια, τὰ πρῶτα μαθήματα τοῦ θελξιπίκρου τούτου κόσμου.

Αἱ ἀγαθοεργίαι τῆς Ζιδρὲς ἀντεμείφθησαν τῳόντι ὡς ἐνθυμούμεθα διὰ μέλανος ἀχαριστίας. Ἐβουλεύθησαν νὰ ἀντιπληρώσωσι τὴν μεγαλοδωρίαν της ἐπιβουλευόμενοι τὴν ἰδίαν ζωήν της καὶ οἱ στενότεροι τῆς φύσεως δεσμοί, ἡ γέννησις ἑνὸς τέκνου, ἥτις εἰς πᾶν ἄλλο μέρος ἔπρεπε νὰ δώσῃ ἄγκυραν πρὸς τὴν καταδιωκομένην ἐκ τοῦ πατρὸς μητέρα, δι' αὐτὴν ἐστάθη τὸ ἐναντίον.

Ἡ παιδεία καὶ τὸ ἀμφιρρεπὲς αὐτῆς τὴν ἔσωσαν. Τοῦ Μπισμάκου ἡ περιουσία τὴν ἐβοήθησε νὰ ἐξέλθῃ καὶ ὑπάγῃ μακρὰν ἐκ τῶν μερῶν ἐκείνων· ἡ αὐτὴ περιουσία τὴν ἐβοήθησε νὰ γίνῃ ἀνεξάρτητος καὶ νὰ σταθῇ ἀκλόνητος εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ ἰατροῦ Μανοράκη, τῶν τόσων ἄλλων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιφανῶν καὶ τέλος τοῦ ἰδίου Σουλτὰν Μουσταφᾶ.

Καὶ ὅμως ἡ περιουσία αὕτη, ἡ βάσις τῶν σημερινῶν πλούτων της τοῦ ἐνεστῶτος μεγαλείου της, τοῦ παρόντος ὑψηλοῦ βαθμοῦ της, δὲν ἦτο ἢ μία κλοπή, μία ἐπίμεμπτος λῃστεία. Ναί!... εἶχε παρανόμως τὴν σφετερισθῇ.

Ὁ θησαυρὸς ἐκεῖνος ἦτο οἱ καρποὶ τῶν ἁρπαγῶν του ἢ οἱ καρποὶ μιᾶς πολυετοῦς φιλαργυρίας! τούτου τοῦ Βισμάκου, ἢ Τρίκου-Μπρίκου ἀδιάφορον ἡ περιουσία δὲν ἔδιδε τὸ δικαίωμα οὐδενὶ δι' ἀγυρτικῶν μέσων νὰ ἀπατήσῃ τοῦτον νὰ ὁμολογήσῃ τὸ μέρος, ὅπου ἦτο τεθαμμένη. εἶτα νὰ τὴν σφετερισθῇ διὰ τοῦ πολιτισμοῦ ἡ Ζιδρὲ ὁσημέραι ἐν τῇ ὑψηλῇ κοινωνίᾳ προϊόντος τοῦ χρόνου οἱ ὀφθαλμοί της ἠνοίγοντο ἤρξατο νὰ τρέμῃ εἰς τὴν ἀνάπλασιν τῆς πράξεως καὶ νὰ ἐρυθριᾷ ὁσάκις ἡ μνήμη της ἔπιπτεν ἐπὶ τῆς κλοπῆς ἐκείνης ὅταν ἔπραξε ταύτην ὄχι μόνον δὲν ἐθεώρησε τοῦτο κλοπήν, ἀλλὰ ἔχαιρε νομίζουσα τοῦτο ἔργον θεάρεστον καὶ συγγνωστόν.

Ἐξ Ὀδησσοῦ ἐζήτησε πληροφορίας, ἀπέστειλε ἄνθρωπον εἰς Ἤπειρον, ὅπως πληροφορηθῇ ποῦ εὑρίσκετο ὁ Τρίκος-Πρίκος, ἵνα τοῦ ἐπιστρέψῃ τὸν θησαυρὸν του ὁλόκληρον, πλὴν ὁ Ἀθίγγανος εἶχε πρὸ ἐτῶν ἀποβιώσει οὐδένα συγγενῆ ἐπὶ τῆς γῆς ἐγκαταλείψας.

Ἡ Ζιδρὲ ἐνόμισε τότε, ὅτι δὲν ἠδύνατο ἄλλως πῶς νὰ ἐξαλείψῃ τὰ παραπτώματα αὐτῆς ἢ εἰς τὰς ἐκκλησίας, σχολεῖα καὶ δημόσια τῶν πτωχῶν καταστήματα τῆς Ἠπείρου καὶ Ῥωσσίας διαμοιράζουσα τὸ μέγα ἐκεῖνο ποσόν

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπεβάλλετο τὴν συνείδησιν αὐτῆς, ἀλλὰ συγχρόνως ἔδωσε πρὸς ταύτην μέγα ὄνομα χριστιανικῆς ἀρετῆς, ὅπερ πρὸς μίαν ὡραίαν κόρην καθίσταται κεφάλαιον πολυτιμότερον τοῦ κάλλους αὐτῆς.

Τὸ σέβας ὅπερ ἡ κοινωνία ἤδη τῇ ἀπένειμε τὴν ἔκαμνε ὄχι μόνον προσεκτικωτέραν εἰς τὴν συμπεριφοράν της ἀλλὰ πολυμέριμνον δι' αὐτήν. Ἐφοβεῖτο νὰ μὴ δώσῃ αἰτίαν τὸ ἐλάχιστον κατ' αὐτῆς νὰ εἴπωσι, καὶ ἐφοβεῖτο τὴν καταλαλιὰν τοῦ κόσμου, ὡς τὸν μεγαλείτερον ἐχθρόν της. Ὅσον ἀνυψοῦτο κοινωνικῶς τόσον καὶ τὸ ἠθικὸν αὐτῆς εἴτε διὰ τῆς πείρας εἴτε διὰ τῆς φύσεως ἐπηγιοῦτο καὶ ἀνεπτύσσοντο. Συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἀναδειχθῇ πρωτότυπος εἰς τὰς πόλεις τὰς ὁποίας ἐκατῴκισε!... τὸ εἴδωλον, ὁ ναὸς τῆς ἀρετῆς! ἵνα παραλύσῃ πάντα ἄγνωστον ἐχθρὸν της ὅστις ἤθελε ποτὲ ἀνακαλύψῃ τῶν παιδικῶν ἐτῶν της τὰ συμβάντα.

Δὲν ἐδιώκετο πλέον ὑπὸ τῆς τύχης, οὔτε ὑπὸ κινδύνων ὅπως μεταχειρίζεται τὰ πειράματα τῶν ἐπιστημῶν, ὡς ἀντίδρασιν κατὰ τῶν παγίδων, τὸ παρελθὸν ἀπεσβέννυτο βαθμηδὸν εἰς τὸ παρόν ἡ δὲ Ζιδρὲ ἐπροσπάθει ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν περίστασιν ἥτις τῇ ἀνεπώλει τὴν ἀπαίσιον τῆς γεννήσεώς της μοῖραν, καὶ τὴν ἀπαισιωτέραν ἐκείνης τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου της.

Οὐδέποτε ὁ νέος Δημήτριος δὲν παρίστατο ἐνώπιόν της χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῇ τὸν Ἀλῆ. Οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοί του ἦσαν ὡς ἐκείνου, ἡ ξανθὴ κόμη του ὡς ἐκείνου. Ἐκ ταύτης εἶχε μόνον κληρονομήσει τὸ ῥαδινὸν τοῦ ἀναστήματός της, τὴν ὡραιοτάτην ῥῖνα της, τὰ κοράλλινα χείλη της καὶ τὸ ἁβρὸν καὶ εὔταρσον τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν της.

Τίς τὸ πιστεύει! Ἐν μέσῳ τῶν εὐδαιμονιῶν της, χιλιάδας μίλια μακράν, ἡ Ζιδρὲ τὰ πάντα λησμονοῦσα ῥίπτουσα τὰ ὄμματα ἐπὶ τοῦ Δημητρίου, ἔφερεν ἐν τῇ καρδίᾳ της ἔτι σπόρους ἔρωτος πρὸς τὸν πατέρα τοῦ υἱοῦ της, ποθητὴν τὴν ἀνάμνησιν ποιοῦσα τοῦ τέρατος ἐκείνου. Τόσον ἀδιερμήνευτος εἶνε ἐνίοτε ἡ καρδία μιᾶς γυναικός!!!

Δυστυχῶς ἡ Ζιδρὲ ἐκ τοῦ κόμητος Οὐϊτκοβάτου δὲν ἀπέκτησε τέκνα. Ὁ Δημήτριος ἀπεκατέστη ἐπίσης ὁ ἀγαπητὸς καὶ τοῦ κόμητος. Εἰς Ὀδησσὸν πρὶν ὑπανδρευθῇ διήρχετο ὡς τότε χήρα ἐμπόρου Ἠπειρώτου, κάποιου κόμητος Κλαβᾶ, ἀποβιώσαντος τινὰς μόνον μῆνας μετὰ τὸν γάμον των, ὅθεν ὁ νέος Δημήτριος ἔφερε τὸ ἐπώνυμον τοῦ πατρός του, κόμης Κλαβᾶς. Ἐτέθη ἐν μιᾷ τῶν πρωτίστων σχολῶν τῆς Μόσχας, εἶχε τελειώσει τὰς σπουδάς του καὶ τὴν ἐπαύριον ἔμελλε νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν πολεμικὴν τῆς Πετρουπόλεως σχολήν, ὅπως μετὰ ταῦτα ἐξέλθῃ εἰς τὰ τεχνητὰ ὅπλα τῆς Ῥωσσίας.

Τούτου ἕνεκεν ὁ κόμης εἶχε μεταβῆ εἰς Πετρούπολιν καὶ τούτου ἕνεκεν ἡ κόμισσα ἔδιδε τὸν χορὸν τὴν ἑσπέραν ταύτην.

Ὁ μόνος ἀνήρ, ὅστις ἐγνώριζε τὸ μυστικὸν τῆς κομίσσης, ἦτο ὁ Βέλλιος, πλὴν ὁ ἀρχαῖος αὐτῆς ἐραστὴς εἰς τὴν παροῦσαν στενὴν συγγένειαν των μετεβλήθη ὁ εἰλικρινέστερος αὐτῆς φίλος. Ἀδολον καὶ στερεὰν φιλίαν τῳόντι τρέφων διὰ τὴν κόμισσαν, ὡς ἄλλοτε ἦτο ὁ πλατωνικὸς ταύτης ἔρως, τὴν μᾶλλον ἄμωμον ἀγάπην πρὸς ταύτην δεικνύων. Ἠδύνατο νὰ θυσιάσῃ ὑπὲρ αὐτῆς τὰς ἡμέρας του, ἢ νὰ σταθῇ ὁ ἑκούσιος αἴτιος μία μόνη θρὶξ τῆς κεφαλῆς της νὰ ὑποφέρῃ.

Ἄλλως τε θαυμάζων, ἐκτιμῶν καὶ σεβόμενος τὴν ἐνώπιόν του τῶρα ὑψηλὴν κυρίαν, ἀναπολῶν τὸν ἴδιον ἄγριον καὶ ἁπλοῦν, ἵνα μὴ χαρακτηρίσωμεν τοῦτον ἄλλως, βίον του εἰς Ἤπειρον, ἐνεβρύνετο ὅτι ἦτο ἐπάξιος τῆς φιλίας ταύτης καὶ ὡς ἐκείνη τὴν θείαν πρόνοιαν ηὐχαρίστει ὅτι τοὺς ἠξίωσε νὰ γείνωσι μέλη κοινωνίας καὶ κόσμου πολιτισμένων. Τούτου ἕνεκεν ἀπέφευγον τὴν ἐλαχίστην ἐνθύμησιν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νὰ ἐκβάλλωσιν ἐνώπιον τῶν Ῥώσσων ἀριστοκρατῶν τοῦ παρελθόντος αὐτῶν, ἂν καὶ τόσον ἐλάμβανον μέρος εἰς τὸ πολιτικὸν καὶ ἐθνικὸν ζήτημα τῆς τότε δούλης Ἑλλάδος.

Ἡ κόμισσα Οὐϊτκοβάτη, τὸ στῆθος ἔχουσα πεπιεσμένον καὶ χύνουσα δάκρυα πολλά, ἔκειτο πρηνὴς ἔτι ἐπὶ τῆς κλίνης, ὅταν ἡ θύρα ἀνοίγεται καὶ ὁ Δημήτριος εἰσέρχεται.

— Μῆτερ μου! τί ἔπαθες; ἀγαπητή μου μῆτερ... Κλαίεις; τῷ ὄντι μ' ἐφάνη ὅτι, ὅταν ἀφῆκες τὸν θάλαμον τοῦ φαγητοῦ, ἔκλαιες, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐδῶ.

Ἡ κόμισσα ἠγέρθη πάραυτα καὶ σπογγίζουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἀπεκρίθη:

— Δὲν ἤμην καλά.... Ἀλλ' εἶμαι ἤδη πολὺ καλλίτερα.....

— Θεέ μου! πόσον ὠχρὰ εἶσαι μῆτερ μου!.... οἱ ὀφθαλμοί σου εἶνε ὡς πρησμένοι ἐκ τῶν δακρύων..... εἰπέ με μῆτερ μου διατί ὁσάκις γίνεται λόγος διὰ τὸν Ἀλῆ πάντοτε σχεδὸν δυσαναπνέεις καὶ πάσχεις...... πάντοτε κλαίεις..... Ἀλλ' ἀπόψε μῆτερ μου ἡ συγκίνησίς σου ἐστάθη τόσον ὁρατή, ὥστε ὁ ἴδιος Κ. Παλαιολόγος καὶ ὁ ἐξάδελφός μου Τσακάλωφ καὶ οἱ λοιποὶ εἶδον ταύτην καὶ ἔκαμον ἐρωτήσεις.....

— Ἔκαμαν ἐρωτήσεις;.... ὁποίας ἐρωτήσεις δύνανται νὰ κάμωσιν! συνερχομένη εἰς ἑαυτὴν ἐφώνησεν ἡ κόμισσα.

— Εἶπον ὅτι πρέπει ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἀλῆ νὰ ἦτο πολὺ σχετικὴ τῆς ἰδικῆς μας, ὅπως φέρετε εἰς τὴν ἀνάμνησίν του τοιοῦτον ἐνδιαφέρον, ὥστε ὄχι μόνον νὰ προφέρητε μίαν λέξιν κατ' ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ὅλος ὁ κόσμος μισεῖ, ἀλλὰ καὶ νὰ χύνετε δάκρυα διὰ τοῦτον.... ἠρώτησεν τὸν συνταγματάρχην μάλιστα ἂν γνωρίζῃ τὴν αἰτίαν.

— Ὁποία ἰδέα! βεβιασμένως γελῶσα εἶπεν ἡ κόμισσα... καὶ τί ἀπεκρίθη ὁ συνταγματάρχης, Δημήτριε;

— Ὅτι δὲν πιστεύει, οὔτε ὑμεῖς, οὔτε ὁ πατήρ σας, οὔτε οὐδεὶς τῶν συγγενῶν σας νὰ ἐγνώρισαν ποτὲ ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅτι μόνον πιθανὸν ἡ οἰκογένειά του νὰ εἶχε σχέσεις τινὰς μὲ τὴν τοῦ πατρός σας, πρὸς τὴν ὁποίαν νὰ ἔκαμε καί τινας εὐεργεσίας.

— Τὸ ἐναντίον τέκνον μου, ἡ μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφή του χρεωστοῦν πολλὰς εὐεργεσίας πρὸς τὸν πατέρα μου.... δύναμαι νὰ εἴπω, ὅτι ἡ οἰκογένειά μας συνέτεινεν νὰ τοὺς ἀποσπάσῃ τοῦ ζυγοῦ τῶν Γαρδικιωτῶν.

Ἡ τύχη των ἔλαβεν ἤδη βελτίωσιν μεγάλην.... ἔγειναν ἐξακουστοί, ὁ κόσμος πολλὰ κατὰ τούτων φωνάζει δὲν φρονῶ ὅμως διὰ τοῦτο ἡμεῖς, οἵτινες ἔτι δὲν γνωρίζομεν τὴν ἀλήθειαν νὰ τεθῶμεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐχθρῶν των.

Τὸ φρονιμότερον Δημήτριε εἶνε νὰ κρατῶμεν οὐδέτερόν τι καὶ ὁσάκις ὁ λόγος περὶ τούτων οὔτε καλὸν οὔτε κακὸν νὰ προφέρωμεν.

— Οὕτω εἶνε ἀγαπητή μου μῆτερ.... ἀλλὰ διηγήσου μοι πῶς τοὺς ἐλύτρωσαν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Γαρδικιωτων.... ποῖοι ἦσαν οἱ Γαρδικιῶται οὗτοι καὶ διατί τοὺς ἠχμαλώτισαν.

— Πρέπει νὰ ἐνδυθῶ διὰ τὸν χορὸν υἱέ μου, ἡ ὥρα παρῆλθε εἰς μίαν ἄλλην περίστασιν θέλω σὲ διηγηθεῖ τὰ συμβάντα ἐκεῖνα μ' ὅλον ὅτι δὲν τὰ γνωρίζω καὶ ὅλα.... ἐγὼ Εὐχαρίστως μίαν ἄλλην ὥραν.

— Μὲ ὅλα ὅσα κατὰ τοῦ Ἀλῆ ὁ κόσμος κραυγάζει ἐγώ, αἰσθάνομαι πολὺ διὰ τοῦτον φιλίαν...ἂν ἦτο ἀδελφός ἢ συγγενής μου δὲν ἤθελον τὸν ἀγαπᾷ τόσον, πλὴν ὅπερ περιεργότατον μῆτερ μου, σήμερον πρὶν ἐκ τῆς σχολῆς τῆς Μόσχας ἀναχωρήσω, ἐνῷ ἑτοιμαζόμην νὰ ἀποχαιρετήσω τοὺς συμμαθητάς μου, εἷς τούτων καταγωγῆς ἑλληνικῆς ὁ ἀνεψιὸς τοῦ ἐκ Μυκώνου Ψαροῦ, ὅστις μὲ τὸν Θεόδωρον Ὀρλὼφ ἔκαμον τὴν ἐκστρατείαν τῆς Πελοποννήσου πρὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν. μὲ ἔλαβε κατὰ μέρος καὶ μὲ παρεκάλεσε πολὺ νὰ μεσολαβήσω πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ὁμιλήσητε μὲ τὴν φίλην καὶ τὴν πριγκίπισσαν Δασκώφ, ἥτις πάντοτε εἶνε ὑπὸ τὴν καλὴν εὔνοιαν τῆς αὐτοκρατείρας νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἀλῆν, νὰ σχηματίσῃ εἰς τὰ Δυτικὰ παράλια τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας ἓν ὀρθόδοξον Βασίλειον, συγχρόνως μὲ τὴν θεμελίωσιν ἐκείνην τοῦ νέου μας Κωνσταντίνου εἰς Κωνσταντινούπολιν....μὲ ἔδωσε μάλιστα νὰ σᾶς ἐγχειρίσω τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν.

— Ποῖος σὲ ἐπληροφόρησε τέκνον μου Δημήτριε ὅτι θὰ σχηματισθῇ ὀρθόδοξον ὑπὸ τὸν Κωνσταντῖνον....Βασίλειον.... ὢ δυστυχία! υἱέ μου ἂν ἐκ τῆς ἡλικίας ταύτης ἐδόθης εἰς τὰ πολιτικὰ πρὶν ἔτι ἀνδρωθῇς καὶ ἡ ἀνατροφή σου τελειώσῃ...... εἶπεν ἡ κόμισσα καὶ μετὰ καρδίας παλλούσης ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας.

— Εἶνε πλέον μυστικὸν μῆτερ μου, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀρχιδουκὸς Παύλου Πέτροβιτζ ἐβαπτίσθη Κωνσταντῖνος, ὅτι αἱ τροφοί του ἐφέρθησαν ἐκ τῆς νήσου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχιπελάγους Νάξου; ὅτι οἱ συμπαίζοντες μετὰ τούτου παῖδες μετεφέρθησαν ἐκ τῆς ἰδίας νήσου, ὅτι εἶνε ἐνδεδυμέναι καὶ ἐνδεδυμένοι τὴν νησιώτικην των ἐνδυμασίαν; διακόσιοι παῖδες ἕλληνες ἐτέθησαν εἰς τὴν ἰδίαν σχολήν, ὅπως ὁμιλοῦν τίποτε ἄλλο ἢ ἑλληνικά, καὶ ὅτι ἂν ὁ νέος οὗτος Κωνσταντῖνος δὲν ἠσθένει πρό τινων ἡμερῶν, ἡ Κζαρίνα μετὰ τούτου ἔμελλεν πάραυτα νὰ καταβῇ εἰς τὴν Κριμαίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως τὸν στέψῃ αὐτοκράτορα εἰς τὸν τόπον τοῦ Σουλτάνου (α).

Ἡ κόμισσα Οὐϊτκοβάτη ἤρξατο νὰ γελᾷ βεβιασμένως, εἶτα ἀσπαζομένη μὲ ὁρμὴν τὸ μέτωπον τοῦ υἱοῦ της ἔκραξε μὲ γέλωτα ἔτι μεγαλήτερον, λοιπὸν ἔγεινας ὁ εἷς Μόσχαν ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, Δημήτριε, ἐπιθυμεῖς τώρα νὰ τοῦ προμηθεύσῃς καὶ ἓν στέμμα; Πρόσεξον τέκνον μου ἂν δημοσίως διατρανώσῃς τοιαῦτα αἰσθήματα θὰ ἐπισύρῃς τῶν ὁμογενῶν σου ὅλων τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν.....θὰ σὲ ἐπικρίνωσι σφοδρῶς ἂν ἀκούσουν ὅτι τόσον ὑπερασπίζεσαι ἕνα τοιοῦτον μουσουλμάνον.

— Εἶνε μῆτηρ μου μᾶλλον χριστιανὸς ἢ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς.... καταγωγῆς χριστιανικῆς, ὁμιλεῖ τὴν ἑλληνικὴν καλλίτερον ἡμῶν, μόνον μία σκληρὰ πολιτικὴ ἀνάγκη μῆτερ μου κάμνει τοῦτον νὰ ἐπαγγέλλεται τὸν ἰσλαμισμόν. Αὕτη εἶνε ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν προσπαθεῖ ἂν τὸ ἀνακτοβούλιον τῆς Πετρουπόλεως μικρὸν τὸν βοηθήσει νὰ δράξῃ τὰ ὅπλα καὶ νὰ ἀνεγείρῃ τὴν δυτικὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν!... μῆτερ μου βεβαίως δὲν θ' ἀρνηθῆτε τὴν συμπραξίν σας διὰ τοιοῦτον ἓν θεάρεστον καὶ ἐθνικὸν ἔργον; .... ἀναγνώσατε τὴν ἐπιστολὴν .... ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι ὑπάρχουσιν ἐντὸς ταύτης, μὴν ὁμιλήσετε μετὰ τοῦ συνταγματάρχου, διότι ἔχει προλήψεις κατὰ τοῦ Ἀλῆ.

(ἀκολουθεῖ)

(α) Καστέρας Τομ. Γ'. σελ. 88 207.

119 ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἡ σύζυγός του

— Εὐελπίζου ὡς ἐγώ !....τὸν λόγον τῆς τιμῆς σου πρέπει ν' ἀναχωρήσης.

— Τοὐλάχιστον ὑποσχέθητι, ὅτι θὰ μὲ γράφης ἐνίοτε... ἐπίτρεψόν με νὰ σοὶ γράφω.... πάντοτε σὲ ἐνθυμοῦμαι καὶ ἀγαπῶ.

— Γράφε συχνὰ πρὸς τὸν πατέρα μου ! καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι ὁ γραμματεὺς τούτου θέλω φροντίζει ν' ἀπαντῶ ἰδιοχείρως ἀμέσως εἰς ὅτι καὶ ὅσα ἐνδιαφέρεσαι μειδιῶσα μετ' ἀγαθοσύνης ἀπεκρίθη.

— Λουΐζα ! ἐπικατάρατος ὁ Μαννουέλος καὶ ὁ Πρίτη Κόκης ! Οὐαὶ πρὸς τούτους ἂν ἤθελον ποτὲ τοὺς ἀκούση νὰ προφέρουν ἕνα μόνον λόγον κατὰ σοῦ...

— Ἡ καταλαλιά των ἦτο εὐεργέτημα τοῦ οὐρανοῦ δι' ἐμέ, ἤθελον εἶσθαι ἄλλως τε σήμερον ἡ παλλακίς σου, καὶ τόσον καταβιβασμένη ἐν τῇ διανοίᾳ σου, ὥστε ἤθελον σύρει τὴν ἀθλίαν ὕπαρξίν μου ἐν καταισχύνῃ καὶ ταπεινότητι, καὶ ἂν σύζυγός σου ἐγενόμην, τὸ πρῶτόν μου βῆμα πρὸς τὴν ἀτιμίαν δὲν ἦτο ἰδικόν μου, ἦτο καθ' ὁλοκληρίαν ἰδικόν σου, κτηνωδῶς μ' ἐμεταχειρίσθης Πάτροκλε ! Τὸ δεύτερον πιθανὸν νὰ ἤθελεν εἶσθαι ἰδικόν μου διότι δὲν ἠδυνάμην πλέον νὰ σὲ ἀποχωρισθῶ. Ἂν δὲ δὲν μ' ἐνυμφεύεσο ἤθελον αὐτοχειριασθῆ ἢ νὰ ζήσω πολλὰς ἡμέρας ὡς παλλακίς σου. Ὁ οὐρανὸς λοιπὸν ἦλθεν εἰς ἐπικουρίαν μου.

Ἐγκαταλείψωμεν τὸ μέλλον εἰς τὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν ἰδίαν θείαν πρόνοιαν· ὑγίαινε ὄνειρόν μου !... ἐνύπνιόν μου γλυκύτατον... τρυφηλή μου φαντασιοπληξία ! ὑγίαινε.

Ἀνέβαινον μικρὰν φάραγγα δασώδη ! Οὐχὶ μακρὰν ἠκούοντο αἱ συνομιλίαι τῶν γονέων της. Ἡ ὡραία κόμισα σὺν τῇ προφορᾷ τῶν ἄνωθι λέξεων οὓς διὰ φωνῆς χαμηλῆς καὶ συγκεκινημένης ὡς νὰ εὑρίσκετο εἰς ἐκστάσεις ἐξέφρασεν ἔστρεψεν τὴν κεφαλήν της πανταχόθεν περιοπτεύουσα ἄν τις ὀφθαλμὸς βλέπει εἶτα ῥίψασα τὸν βραχίονα πέριξ τοῦ τραχήλου του ἐκόλλησε ἓν μακρὸν φιλὶ ἐπὶ τῶν χειλέων του ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑτοιμοδακρύτους.

— Ἰδοὺ λάβε τοῦτο !...... ἔχω τὸν λόγον σου !....

Ἐψιθύρισεν εἰς τὸ οὖς του καὶ ὡς δορκὰς ἀνέβη πρώτη ἐπὶ του ὑψώματος ἐκείνου.

Ὁ ἐξωλέστατος Πάτροκλος ὅστις τοσοῦτον εἶχε λαφυραγωγήσει τὸ ὡραῖον φύλλον ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ κατέδυσεν εἰς τὰ ἔγκατα τῆς καρδίας τοῦ θύματός του. Κατεννόησεν, ὅτι δὲν παρῆλθον εἴκοσι τέσσαρες ὧραι καὶ ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς κομίσης πάλη μεταξὺ χρέους καὶ ἔρωτος ἤδη ἔληξεν, ὅτι ὁ ἔρως τέως ὑπερίσχυε. Μ' ὅλον ὅτι ἔδωσε τὸν λόγον τῆς τιμῆς του νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ μέγαρον ἐκεῖνο συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ κρυφθῇ εἰς τὰ πέριξ, ποιήσῃ τοῦτο γνωστὸν πρὸς ταύτην καὶ τὴν ἐφελκύσῃ ἐκεῖ. Αἱ αἰσθήσεις του ἦσαν παρανάλωμα πυρκαϊᾶς καὶ δίψης, ἀσμμάτου πρὸς πᾶν αἴσθημα τιμῆς φόβου ἢ σεβασμοῦ.

Ἡ νέα αὕτη γυνὴ ἐκ τῶν ἐσχάτων τῆς καρδίας του ἐν ᾧ εἰς λήθην ἦτο ἐνταφιασμένη ἤδη ἀνεστήθη καὶ ἀνυψώθη εἰς τὰς αἰθερίους ἀκρωρείας τῆς φαντασίας του· ἦτο εἰς τὰ ὄμματα του χιλιάκις ὡραιοτέρα πασῶν τῶν γυναικῶν, ἐξαιρετική, ἔξοχος γυνή, ἐμαίνετο νὰ τὴν ἀπολαύσῃ ὡς γέρας τῶν ἐν Λονδίνῳ θριάμβων του. Τὸ μεταξὺ τῶν παρελθὸν διέξεφυγε τῆς μνήμης του. Ἐνόμιζεν ἐν τῇ σφαίρᾳ ταύτῃ, ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἦτο ἡ πρώτη καθ' ἣν τὴν συναπήντει καὶ κατέτασσε ταύτην ὑπεράνω τῆς μᾶλλον ἀσπίλου ἑστιάδος.

Προσεγγίσας τὸν σὶρ Βαρθόλδον καὶ τὴν μηλαίδην του ἐξέφραζε ποιητικώτατα τὴν ἔκστασιν του διὰ τὰ κάλλη τῆς ἐξοχῆς ταύτης καὶ ἔευρε παραλλήλους μὲ τὰ θέλγητρα τοῦ Τσάτσγουορθ καὶ τῶν ἄλλων τερπνῶν ἐξοχῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας,, δίδων εἰς ταύτην τὴν προτίμησιν.

Συνδιαλεγόμενοι ἐπέστρεφον πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ δάσους ὃ δροσοφόρον καὶ δροσόστακτον καθίστατο διὰ τοὺς δύο γέροντας μικρὸν ὀχληρὸν ὅταν ἐξέτειναν πλεῖον τοῦ δέοντος τὴν διαμονήν των ἐνταῦθα.

Ἡ Λουΐζα Δὲ Βὲρ Λασχατὼ ἔμεινεν ὄπισθεν δώσασα τὸν βραχίονά της εἰς τὴν μητέρα της, τακτοποιήσασα τὴν κόμην της καὶ καταπραΰνουσα τὴν καρδίαν της, ἥτις ἐπολιορκεῖτο ὑπὸ τοιούτων πειρασμῶν. Ἂν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος δὲν ἀνεχώρει αὐθημερὸν οὔτε ἡ ἰδία δὲν ἠγγυᾶτο πλέον διὰ τὰς συνεπείας ὅσον τραγικῶς καὶ ἂν παρίσταντο. Αἱ ἀποφάσεις της ἦσαν σπαρτιατικαὶ σιδηραῖ ἐντὸς τοῦ λογικοῦ της μόνον, ἀλλὰ τὸ λογικὸν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θετικωτέρου γίνεται ὑπόδουλον καὶ τυφλὸν ὄργανον τῆς καρδίας ὅταν αὕτη ἅπαξ ἀναδειχθῇ ἡ ἀπόλυτος αὐτοκράτειρα τοῦ σώματος ἡμῶν.

Ὁ ἥρως τῶν δραμάτων τούτων ὡς ταπεινὸς αἴλουρος προσεγγίσας ἐκεῖνον οὗτινος τὴν τιμὴν ἐπεβουλεύετο, ἐπανελάμβανε τοὺς ἰδίους θαυμασμοὺς οὓς ἐξέφρασε πρὸς τὸν βαρῶνον συγχαίρων τοῦτον, ὅτι ἠδύνατο ἐν τοιαύτῃ ἐξοχῇ περικυκλούμενος ὑπὸ πλουσιοπαρόχων περιθάλψεων ἐν τῇ νῦν ἀρρεψίᾳ του νὰ λησμονήσῃ τὰ τρομερὰ δεινά του τοὺς κινδύνους τοῦ στρατιωτικοῦ του βίου, καὶ ζήσῃ ἔτι μακρὰ ἔτη ὀλβιότητος.

Καὶ ὅμως ἦτο ἱκανὸς νὰ καταστρέψῃ ἑκουσίως αὐθημερὸν τὴν εὐδαιμονίαν του ταύτην ἂν κακὸς δαίμων τοῦ ἐχορήγει μόνον τὴν εὐκαιρίαν.

Ἐπέστρεψαν ἐν τῷ μεγάρῳ, διῆλθον τὸν ἐπίλοιπον χρόνον εἰς ποικίλας συνδιαλέξεις, ἐγευμάτισαν καὶ ἐν μέσῳ ζωντανῆς ἀποχωρισμοῦ θλίψεως πάντων ἡτοιμάσθη ν' ἀναχωρήσῃ.

Ἀνιαρῶς φέρουσα ἡ δυστυχὴς κόμισα τὴν ταραχήν της, ἔδραξε πρόφασιν τινα καὶ ἐγκατέλειψε δι' ὀλίγας στιγμὰς τὸν θάλαμον.

Ὑπεσχέθη οὗτος ἂν αἱ ἐπιστολαί του δὲν ἀπαιτῶσι τὴν παρρησίαν του εἰς Λονδῖνον νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ τῶν ἀποσκευῶν του εἰς τὸ μέγαρον.

Ἡ ἅμαξα τοῦ σὶρ Βαρθόλδου ἦτο ἑτοίμη ὅπως τὸν μεταφέρῃ εἰς τὸ πανδοχεῖον. Ἀνέβη ἐπὶ ταύτης καὶ δεκάκις ἔστρεψε τὴν κεφαλήν του πρὸς τὰ παράθυρα τοῦ μεγάρου διὰ τῆς χειρός του εἰς ταῦτα ἀποπέμπων παραφόρους χαιρετισμούς.

Ἀφιχθεὶς εἰς τὸ πανδοχεῖον ἀπέπεμψε τὴν ἅμαξαν φιλοδωρήσας τὸν ἡνίοχον μέ τινα νομίσματα.

Εἰσερχόμενος ὁ ὑπηρέτης τὸν εἰδοποίησεν, ὅτι ἡ σύζυγός του κυρία Σκοπελίδου ἀφίχθη πρὸ μιᾶς ὥρας καὶ τὸν ἐπερίμενεν εἰς τὰ δωμάτιά του.

— Ἡ κυρία Σκοπελίδου ! μετ' ἀπορίας ἔκραξεν !

— Μάλιστα μία ὑψηλὴ ξανθὴ ὡραιοτάτη νέα κυρία...

— Ὦ ! εἶνε ἡ ἰδία ἐτονθόρυσεν οὗτος ἐνθυμηθεὶς τὴν βαρόνην σφόδρα δυσαρεστούμενος, ὅτι ἐν τοιαύτῃ ἡμέρᾳ ἀφικνεῖτο καὶ συγχρόνως ἀπορῶν πῶς ἐπληροφορήθη τὴν ἐνταῦθα διεύθυνσίν του.

Σύννους ἀνέβη εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τοῦ πανδοχείου ἔνθα ἦτο ὁ μικρὸς τούτου κοιτὼν συγκοινωνῶν μετὰ τοῦ μικροτέρου ἔτι δωματίου τῆς ὑποδοχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Ἡ δευτέρα ἀρραβών.

Ἡ Ἄννη Κίερμαν μετὰ τὴν σκηνήν, ἥτις ἔλαβε χώραν ἐν τοῖς δωματίοις τοῦ κ. Οὐάτγουερθ σβέσασα καὶ τὸν Νάρκισον τοῦτον ἐκτικῶς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν τακτικῶν ἐραστῶν της ἀφωσιώθη εἰς τὴν διατήρησιν τριῶν μόνον. Δηλ: τοῦ Δουκὸς Π.... τοῦ κόμητος Βαθυπέτρου πρὸς ὃν παρίστανεν ὅτι ἦτο ἔγκυος καὶ τοῦ συνταγματάρχου Καραδὸκ τοῦ πλοκέως τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ γενναῖος συνταγματάρχης ἠγνόει τὰς σχέσεις μετὰ τῶν ἄλλων δύο καὶ ἐνησχολήθη μὲ τὰ ὅλα του νὰ κατορθώσῃ ὅπως αὕτη γενῇ ἀληθὴς σύζυγος τοῦ Ἕλληνος ἱππότου.

Συσκευάσασα τὴν εἰς Τουΐκναμ ἔπαυλιν της καὶ τακτοποιήσασα τὰς ἐπιλοίπους ὑποθέσεις της ἀνεχώρησε δι' Ἰρλανδίαν μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιστρέψῃ ἀληθὴς Βαρώνη Σκοπελίδου καὶ ἅπαξ εὔγγαμος ἐκτείνῃ τὰς ἐντίμους ὑψηλὰς σχέσεις ἃς χάριν τοῦ συνταγματάρχου καὶ τοῦ Οὔγγρου κόμητος συνῆψεν, ἔχουσα δύο κρύφια βαλάντια σπατάλης καὶ ἐπιδείξεως τὸν Δοῦκα Π... καὶ κόμητα Βαθύπετρον μέχρις ὅτου ἐν τῇ ὑψηλῇ κοινωνίᾳ ἤθελεν συναπαντήσει ἕτερον εὐειδῆ πλουσιώτερον καὶ μωρότερον πρὸς ἐκτίλλωσιν.

Ἀφιχθεῖσα ἐν Ἰρλανδίᾳ ἐπληροφορήθη ἐμμέσως παρὰ τοῦ φιλοξενήσαντος τοῦτον ἐσχάτως ὅτι ἀνεχώρησε διὰ Κορνγουὲλ ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸν φιλέλληνα Σὶρ Βαρθόλδον Γουδουΐν. Ἀφιχθεῖσα δὲ τὴν ἐπαύριον τοῦ ἀπόπλου τοῦ κ. Σκοπελίδου διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὴν ἐκτάκτου δραστηριότητος, αὐθημερὸν διεπέρασε πάλιν τὸν εὐρὺν πορθμὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀπεβιβάσθη εἰς Κορνγουὲλ ἀνέβη τὴν ἁμαξοστοιχίαν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ὡς ταχυδρόμος εἰς τὴν ἰδίαν ἀφίχθη κωμόπολιν τῆς ἐπαύλεως τοῦ Σὶρ Βαρθόλδου Γουδουῒν μετὰ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας.

Ἐν ταύτῃ δὲν ὑπῆρχε ἢ μόνον ἓν πανδοχεῖον διὰ τοὺς ταξειδιώτας ὅθεν καὶ διηυθύνθη εἰς τοῦτο. Ἡ γυνὴ αὕτη ἠγνόει κἂν τὴν ὕπαρξιν τῆς κομίσσης Δὲ Βὲρ Λασχατὼ ὥστε οὐδεμίαν ὑποψίαν ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς. Ἐφρόνει μόνον ὅτι ὁ κ. Σκοπελίδης εὑρίσκετο ἐκεῖ διὰ τοὺς πολιτικούς σκοπούς του καὶ ὅτι χάριν τοῦ συνταγματάρχου Καραδὸκ τὸ μετὰ τῆς ἔτι ἀγνώστου αὐτῇ πλουσίας κυρίας συνοικέσιον ἣν ἐγνώρισεν εἰς Τζατόγουορθ ἐματαιώθη.

Ἦτο ἐνδεδυμένη ταξειδιώτιδος καλασιρίδα μετὰ σπουδῆς καὶ ἐκτάκτου φιλαρεσκείας διὸ καὶ ἐφαίνετο ὡραιοτέρα παρά ποτε.

Περιμένουσα ἀνυπομόνως διά τινα χρόνον τὴν ἐπιστροφήν του, ἀπεφάσισε νὰ γράψῃ ἐπιστολὴν καὶ πέμψῃ ταύτην εἰς τὸ Μέγαρον τοῦ Βαρώνου καὶ τὸν εἰδοποιήσῃ τὴν ἄφιξίν της, ὅταν ἐκ τοῦ παραθύρου εἶδε ἀνοικτὴν ἅμαξαν κομίζουσαν τὸν ἱππότην. Ἄνευ ἀναβολῆς χρόνου ἐρρίφθη ἐπὶ μιᾶς ἕδρας καὶ θέσασα ἑαυτὴν εἰς τὴν μᾶλλον ἑρμογλυφικὴν θέσιν ἐπροσποιεῖτο τὴν βαθύτατα κοιμωμένην.

Ὁ ἥρως ἡμῶν σύννους εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ δωματίου ἔμεινε δὲ ἄντικρυ της διά τινα λεπτὰ θεωρῶν μετ' ἀγασμοῦ ταύτην ἀποφεύγων νὰ τὴν ἐξυπνήσῃ ζητῶν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν εὐθυμίαν του καὶ συγκρίνων τὸ κάλλος της μετ' ἐκείνου τῆς κομίσσης.

Ἀναντίρρητος ἀλήθεια ! ἦτο ὑπέρτερον ! καὶ ἐν τῇ διανοίᾳ του καὶ πρὸς τὰς κλίσεις του. Ἡ κόμισσα ἦτο γυνὴ εὐδαιδάλου καὶ εὐγαινοπρεπεστέρας δημιουργίας πλὴν ὤφειλε νὰ θερμάνῃ τις αὐτὴν πρὶν γοητευθῇ ὑπὸ τῶν ἐκφράσεων της. Ἀλλ' ἡ Βαρώνη ἦτο θεωρίας μεγάλης, θερμὴ ἀεὶ ἐμψυχωμένη καὶ ἐκφραστικὴ καὶ ἀβρότητος ἀφρώδους. Ἦτο καλλίστερνος, καλλίπυγος, εὔγομφος, εὐαπόδοτος καὶ ἐμμανῶς ἡδυπαθὴς εἰς τὸν ἐλάχιστον πειρασμόν. Τὰ χείλη τοῦ μικροτάτου στόματός της ἔφερον τὸ ἐρυθρὸν τοῦ καρμινίου χρώματος Ἦτο τοῦτο ὁ τῆς ἡδυπαθείας χυμός.

— Ἂν ἐμμανῶς δὲν μ' ἐρᾶτο ὁ ἄγγελος οὗτος, ἤθελε τρέχει ἐδῶ πρὸς ζήτησίν μου ; ἠρώτησεν ἑαυτὸν ὁ εὐφυὴς Πάτροκλος. Ἡ Δούκισσα Π... ηὐχαρίστησε τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας της καὶ ἔγεινεν ἄφαντος, προσέθηκε ἡ Κλημεντίνη Πέρσεβαλ ἠθέλησε ν' ἀνάψῃ Πλατωνικὰς φλόγας εἰς τὸ στῆθος μου καὶ ὅταν εἶδεν ὅτι ὤφειλε νὰ παραδοθῇ πρός με διὰ γάμου, πάλιν προτιμήσασα τὸν ἄλεκτρον βίον μ' ἐνέπαιξεν, μ' ἐγκατέλειψε ἀντικείμενον γέλωτος καὶ κατέστρεψε τὴν ἐν τῷ Δουκικῷ Παλατίῳ λαμπρὰν ἐπιτυχίαν τῶν σχεδίων μου. Ἡ κόμισσα Λασχατὼ ἐπαγγέλλεται ὅτι μ' ἐρᾶται καὶ ζητεῖ τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου ποτὲ πλέον νὰ μὴ μὲ ἴδῃ ἐνῷ τοῦ συζύγου της ἀχρήστου ὄντος πρὸς ταύτην σήμερον ἠδύνατο νὰ χαρίσῃ πρὸς τοῦτον ὁλόκληρον τὴν φιλίαν της ἑαυτὴν δὲ πρὸς ἐμέ, ὅστις ἀπήλαυσα ἤδη δίκαια συζύγου. Ἄπαγε ὄπισθεν μου Σατανᾶ ! Καὶ αἱ τρεῖς αὗται Ἀγγλίδες εἰς τὸ εἶδος των εἶνε ἑκάστη μικρὸν τρελλαί... παράδοξα ὄντα.... αἰνίγματα ! προβλήματα !... δοθήτω μοι μία ὡραία γυνὴ μὲ κοινὸν νοῦν, ἀληθῆ ἀρετὴν ὡς τὴν νέαν ταύτην καὶ τὴν προτιμῶ τῶν θυγατέρων ὅλων τῶν ἡγεμόνων.... Ὢ ναί ! τοιαύτη εἶνε ἡ Ἄννη μου ! Ὁ φαεινὸς οὗτος ἀστήρ μου ἡ ἡδυπληθής μοι Βασίλισσα Κλεοπάτρα... Σὺν τοῖς λόγοις ὁ βαθὺς οὗτος γνωριστὴς τοῦ ὡραίου φύλλου προσήγγισεν καὶ ἐκόλλησε τὰ χείλη ἐπὶ ἐκείνων τῆς ἐναρέτου Ἄννης.

Αὕτη ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔρρηξεν ὀξύτορον φωνὴν χαρᾶς, ὠρθώθη θεατρικῶς καὶ ἐρρίφθη λιποθυμημένη νεκρὰ εἰς τὰς ἀγκάλας του συσφίγκουσα τοὺς ὀδόντας σπασμωδικῶς καὶ προσποιουμένη ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ. Δὲν ἠδύνατο ἀπώλεσε ἐπιληπτικῶς τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης της.

— Ὦ ! ὁ ἄθλιος ! τὴν ἐφόνευσα ἀκουσίως... ἐδῶ τρέξατε... βοήθεια... ἕνα ἰατρόν... Ἔκραξε στεντορίᾳ τῇ φωνῇ ἔντρομος ὁ ἱππότης.

Εἰς τὴν ἀκοήν του ἡ ξενοδόχος καὶ αἱ θυγατέρες της ἐπρόφθασαν ἀναδεχθεῖσαι δὲ τὸ φορτίον ἐκ τῶν ἀγκαλῶν του τὸ μετέφεραν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἤρξαντο τὰς περιθάλψεις.

Ἡ ψευδοβαρώνη οὐδὲν καλλίτερον ἐπεθύμει ἢ νὰ τὴν μεταφέρωσιν ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ συζύγου της, ἔδωσεν ὅμως οὐ μικρὰν ἐνασχόλησιν πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκείνας διότι ἐπεμήκυνε τὴν κωμῳδίαν ὑπὲρ τὸ σύνηθες μεταβιβάζουσα ἑαυτὴν πρὶν συνέλθῃ ἐκ τῆς λιποθυμίας της εἰς τοὺς νευρικοὺς γέλωτας καὶ τὰ παραληρήματα τῶν γυναικείων ὑστερικῶν.

Εἰσερχόμενος καὶ ἐξερχόμενος ἔμφοβος ὁ ἱππότης ἡμῶν τὸν κοιτῶνα ἐκεῖνον καὶ νομίζων ταύτην, ὅτι εὑρίσκετο μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου ὑπέσχετο ὁλόκληρον τὴν Σκόπελον πρὸς τοὺς νοσοκόμους ἂν διέσωζον τὰς ἡμέρας τοῦ ἀγγέλου του ! τῆς περιφιλεστάτης του συζύγου.

Ἐν τούτοις ἡ ξενοδόχος ἦτο γυνὴ προτιμῶσα μᾶλλον τινὰς λίρας στερλίνας διὰ τὴν ἐκδούλευσιν ἢ τοὺς λίθους τῆς Σκοπέλου καὶ ἦτο ἀποφασισμένη τοιαύτας οὐκ' ὀλίγας νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ πανδοχείου διότι σπανίως ἐπαρουσιάζοντο πρὸς ταύτην τοιαῦται πλουσιοπάροχαι λιποθυμίαι.

Τέλος πάντων ἡ Ἄννη Κίερμαν ἐζωντάνευσε, καὶ αἱ γυναῖκες μετὰ σεβασμοῦ ἐκένωσαν τὸν κοιτῶνα ἐγκαταλιμπάνουσαι τὴν ἐπιδεύτερον φροντίδα τῆς ἀσθενοῦς εἰς τὴν θεραπευτικὴν τοῦ συζύγου.

(Ἀκολουθεῖ)

119 ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ις'.

Ὁ Διάβολος περιγράφει τὰς στρεβλὰς ἰδέας τῶν θνητῶν περὶ τοῦ Ἅδου του καὶ τὰς βλασφημίας ἡμῶν κατὰ τοῦ Κυρίου

— Εἶνε δικογραφία ὅπου ἀξίζει νὰ πληρωθῇς τρεῖς χιλ. δραχμὰς καὶ δικογραφία τὸ ἐλάχιστον 200 δραχμαί. Βάλλε τώρα πῶς ἐπεῖραν τὰς ὑποθέσεις των ἀπὸ ἡμᾶς οἱ μισοὶ καὶ τὰς ἀφῆκαν οἱ ἄλλοι μισοὶ διὰ τὸν Ἀφροδιτόπουλον. Εἶνε 150 ὑποθέσεις, τὸ ἥμισυ εἶνε 75 δραχμαί. Ἀπὸ πόσας δραχμὰς θέλεις νὰ λογαριάσω τὴν μίαν μὲ τὴν ἄλλην; θέλεις ἀπὸ τριακοσίας; κάμνουν αἱ ἑβδομήντα πέντε 22,500 δραχμὰς βάλλε τώρα ὅτι πρέπει νὰ μᾶς προκαταβάλουν τοὐλάχιστον ἀπὸ 100 δραχμὰς διὰ νέα δικηγορικὰ ἔξοδα, ὅσοι θὰ μᾶς ἀφήσουν τὰς ὑποθέσεις των, ἰδοὺ ἀκριβῶς 30,000 δραχ..... σχηματίζεται ἢ δὲν σχηματίζεται ἔτζι ἡ μετρητὴ προῖκά σου ;

— Ἀκούετε ;.... βλέπεις κυρὰ Εὐρώπη πῶς τὸ πνεῦμα τῆς πονηρίας τῶν γονέων μεταδίδεται διὰ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ ὁδοῦ εἰς τὰ κρανία καὶ τῶν ἀθωοτέρων τέκνων ; καὶ πρὸς αὐτὰς ἔτι τὰς ἀθώας παρθένους.

— Καὶ ἐὰν δὲν θέλουν νὰ πληρώσουν ; ἢ εἴπουν πῶς ἐπλήρωσαν ;

— Δὲν τοὺς δίδομεν τὰς δικογραφίας.... λέγομεν πῶς δὲν φαίνεται καμμία πληρωμὴ εἰς τὰ κατάστιχα τοῦ πατρός... ποῦ θὰ τρέχουν εἰς τὸν εἰσαγγελέα ν' ἀνοίγουν δίκας, μήπως δὲ ὁ εἰσαγγελεὺς θὰ τοὺς ἀκούσῃ ; θὰ σεβασθῇ τὴν μνήμην τοῦ μπαμπᾶ καὶ πάντοτε ὅπως δήποτε θὰ συμπαθήσῃ μὲ τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανά

— Μωρὲ κορίτζι ποῦ θὰ βγῇ τοῦτο ;..... παρατηρήσετε κυρὰ Εὐρώπη πῶς τὴν καμαρώνει ἡ μήτηρ, ἀλλὰ ἔχω νὰ ῥίψω μίαν μικρὰν βόμβαν διὰ νὰ χαλάσῃ ὀλίγον ἡ τέρψις αὐτὴ τῆς καλῆς καὶ φιλοστόργου μητρός. Νὰ θὰ τῆς ἐγχειρισθῇ παρὰ τῆς κρουούσης ὑπηρετρίας τὴν θύραν κεραυνοβόλος ἐπιστολὴ !... προσέξατε εἶπεν ὁ Διάβολος μικρὸν ἀνασηκωνόμενος.

Πράγματι εἰσῆλθε ὑπηρέτρια καὶ ἐγχειρίζουσα πρὸς τὴν κ. Καπνικοπούλου ἐπιστολὴν εἶπε.

— Προσκυνήματα ἀπὸ τὴν κυρά μου τὴν δεσποινὶς Τιμαλφία Πατζαβοῦρα καὶ σὲ παρακαλεῖ πολὺ νὰ διαβάσῃς τὸ γράμμα τοῦτο καὶ νὰ τῆς δώσῃς λέγει ὅσο γρήγορα μπορεῖς μία ἀπάντησις γιατὶ δὲ μπορεῖ νὰ προσμένει πολὺ καιρὸ τὴν ἀπάντησις.

Πρὶν ἀποσφραγίσῃ ἡ κ. Καπνικοπούλου τὴν ἐπιστολὴν ἡ ὑπηρέτρια ἀνεχώρησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Τὰ μουρδάρικα τοῦ Ἀφροδιτοπούλου

— Ποία εἶνε πάλιν αὐτὴ ἡ δεσποινὶς Τιμαλφία Πατζαβοῦρα ;... ἀλλ' αὐτὴ ἡ ὑπηρέτρια τί ἀγριοκατζίκα ποὔταν... φωνάξετέ την νὰ σταθῇ. Ἔκραξεν ἡ μήτηρ ἀποσφραγίζουσα τὴν ἐπιστολήν.

— Ἂν τὴν πιάσῃς... πηδᾷ μὲ τὰ τέσσαρα... γιὰ νὰ δοῦμε τί γράφει μαμὰ ἡ δεσποινὶς Τιμαλφία Πατζαβοῦρα.

Ἡ μήτηρ θέσασα τὰ ὀμματουάλιά της ἤρξατο τὴν ἀνάγνωσιν ὡς ἑπομένως.

«Κυρία Καπνικόπουλο, διὰ τῆς παρούσης μου σπεύδω νὰ σοῦ γνωστοποιήσω ὅτι ὀφείλεις ἄνευ ἀναβολῆς νὰ διαλύσῃς τὸν ἀρραβῶνα τῆς Χερουβεὶμ μετὰ τοῦ Ἀφροδιτοπούλου διότι ὁ Ἀφροδιτόπουλος εἶνε ἤδη ὡς σύζυγός μου καὶ δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ στεφανωθῇ οὐδεμίαν ἄλλην ἐκτὸς ἐμοῦ. Μάθε ὅτι ἐγὼ καὶ ἡ ἀδελφή μου τὸν εὐρέψαμεν, ἐνδύσαμεν, ἐπλύναμεν, ἐσπητώσαμεν καὶ συζυγικῶς ἐκρεββατώσαμεν τόσα κατὰ σειρὰν ἔτη μέχρις ὅτου λάβει τὸ δίπλωμά του τοῦ δικηγόρου ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ μόνη ἔμεινα ἔγκυος μετ' αὐτοῦ πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς τιμῆς μου καὶ τοῦ μέλλοντος τέκνου μου πρέπει ὡς τοῦ ἔγραψα αὔριον ἢ τὸ πολὺ μεθαύριον νὰ μὲ στεφανωθῇ. Ἐὰν λοιπὸν δὲν κάμει τοῦτο ἔχω νὰ κάμω δύο πράγματα, πρῶτον νὰ ἐγχειρήσω πρὸς τὸν κύριον Μοσκοκάριδον τὰς ἐρωτικὰς καὶ ἐνοχοποιητικὰς ἐπιστολὰς τῆς πολυτίμου συζύγου του κυρίας Ρουμπινίας μετ' αὐτοῦ, διότι ὁ ἄπιστος οὗτος κρυφὰ ἡμῶν εἶχε καὶ μετ' αὐτῆς σχέσεις, ὅπως τὸν προσκαλέσῃ εἰς μονομαχίαν καὶ δεύτερον ἐγὼ θὰ τοῦ κάψω τὰ μυαλὰ μὲ μία πιστόλα διὰ τὴν ἀχαριστίαν του καὶ προδοσίαν του. Περιμένω τὴν ἀπάντησίν σας ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ὅπως γνωρίζω τί πρέπει νὰ κάμω. Ἡ ἀπελπισία μου εἶνε τοιαύτη, ὥστε ἔχω ἀνάγκην θυμάτων καὶ ὄχι θύματος, ὅπως ἱκανοποιηθῶ διὰ τὴν προσβολὴν τῆς τιμῆς μου.

Ἡ δυστυχὴς
ΤΙΜΑΛΦΙΑ ΠΑΤΖΑΒΟΥΡΑ

— Εἶνε ἢ δὲν εἶνε μικρὰ βόμβα ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ῥιπτομένη ἐντὸς αὐτῆς τῆς οἰκογενείας ; ἠρώτησεν ὁ Διάβολος. Ἀκροασθῆτε λοιπὸν τώρα τὰς μωρίας, βλακίας καὶ πονηρίας τῶν γυναικῶν τούτων προσέθηκε γελῶν καὶ ἀνασπῶν τοὺς ὤμους του σπασμωδικῶς.

— Ἃ ! τὸ παληόπαιδο !... πρέπει νὰ τοῦ ποῦμε πῶς ἐχάλασε ὁ ἀρραβὼν καὶ ποτὲ νὰ μὴ πατήσῃ πλέον εἰς τὸ σπῆτι μας μετὰ μικροῦ θυμοῦ καὶ βαθυτάτης λύπης εἶπεν ἡ κυρία Καπνικοπούλου.

— Διατί μαμᾶ ; διὰ αὐτὴν τὴν Τιμαλφία Πατζαβοῦρα θὰ χάσω ἐγὼ τὸν ἀρρεβωνιστικόν μου ... ἐγὼ τὸν ἀγαπῶ.

— Δὲν ἀκούεις τί λέγει πῶς εἶνε ἔγκυος ;

— Καὶ τί μὲ μέλλει ἐμένα !... ἐγὼ τὸ χαίρομαι !.. καὶ διότι ἀποδεικνύει ὅτι μπορεῖ καὶ κάνει παιδιὰ πρέπει ἐγὼ νὰ τὸν χωρίσω ; ἴσα ἴσα τοῦτο μ' ἀρέσει ... δὲ ξέρεις μαμὰ πῶς ἐγὼ τὰ ἀγαπῶ τὰ παιδιά ; ... ἐγὼ δὲ χωρίζω τὸν Ἀφροδιτόπουλό μου γιὰ μιὰ Τιμαλφία Πατζαβοῦρα καὶ ἂς εἶνε πέντε φορὲς γκαστρωμένη μὲ αὐτόν.

— Βλάξ ! καὶ τί θὰ γείνῃ μὲ τὴν κυρὰ Ρουμπινία Μοσκοκάριδο ;δὲ θὰ γεννηθοῦν σκάνδαλα μέσα στὴν Ἀθήνα νὰ ρεζηλιασθῇς καὶ σύ ; ὅταν ὁ ἄνδρας της τὴν χωρίσῃ καὶ προσκαλέσῃ τὸν ἀρρεβωνιστικό σου σὲ μονομαχία τὸ ὄνομάσου δὲν θὰ γείνῃ τούμπανο μέσα εἰς ὅλη τὴν Ἑλλάδα ; τραβᾶ λέγουν πιστόλι ποῦ σκοτώνει τὴν μῦγα στὸ πτερὸ ὁ Μοσκοκάριδος. Θὰ τοῦ καθίσῃ καμμιὰ μπάλα λοιπὸν στὸ κεφαλάκι του καὶ τότε τὸν χάνεις ἢ δὲν τὸν χάνεις ;.... δὲν εἶνε καλλίτερα ἥσυχα ἥσυχα νὰ τοῦ δώσωμεν τὰ παπούτζια μὲ τὴν ἀξιοπρέπειά μας εἰς τὸ χέρι ; μάλιστα ἀφοῦ ἡ προῖκα τῶν μετρητῶν δὲν εἶνε ἕτοιμη. Ἅμα ἑτοιμασθῇ ἡ προῖκα ἀπὸ γαμπρούς, ὅσους θέλεις σοῦ βρίσκει ἡ κερὰ Γιάννενα. Ἔχομεν εἰς τὴν ἀποθήκην μας καὶ τὸν δικηγόρον Νικόλαον Μπερμπαντόπουλον, ὅπου τόσον ἤρεσεν εἰς τὸν μακαρίτην μπαμπᾶ εἶπεν ἡ δευτερότοκος.

— Ἐγὼ δὲν τὸν χωρίζω καὶ νὰ μὴ τοῦ εἰπῆτε τίποτε ! τὸν ἀγαπῶ !.... τὸν Μπεμπατόπουλο πάρτον λόγου σου.... νὰ μὴ 'πῆτε τίποτε τοῦ Ἀφροδιτοπούλου μου τώρα μάλιστα ποῦ βάνει σὲ τάξι τοὺς φακέλλους μὲ ταῖς δικογραφίαις καὶ θὰ καταλαβωμεν τὴν ἱκανότητά του καὶ πόσα ἀξίζει ἐπανέλαβε πανούργως σκεπτομένη ἡ πρωτότοκος, ὅπως ματαιώσῃ τὴν ἰδέαν τῆς διαλύσεως τοῦ ἀρραβῶνος.

— Ἂς μὴ τοῦ ποῦμε τίποτε. Ἀφοῦ τοῦ γράψε ἡ δεσποινὶς Τιμαλφία Πατζαβοῦρα ὅτι εἰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας πρέπει νὰ τὴν παντρευτῇ καὶ τὸν φοβερίζει μάλιστα μὲ τὰς ἐπιστολάς του. Ἂς ἀφίσωμεν ἡ διάλυσις νὰ ἔλθῃ ἀπὸ μέρος του. Ἂς δοῦμε τί θὰ κάμῃ, θὰ μᾶς εἰπῇ αὐτὸς πρῶτος πῶς δὲν μπορεῖ νὰ νυμφευθῇ ; θὰ μᾶς εὕρῃ καμμία πρόφασι νὰ χαλάσῃ τὸν ἀρραβῶνα ; ... ἀλλὰ ἡ κυρία Ρουμπινία Μοσκοκάριδο ὅπου μᾶς τὸ ἔφερε πιστεύεις νὰ τὸν ἔχῃ αὐτὴ ὡς καβαλιέρο της ; ... τί πρᾶγμα εἶνε αὐτὴ ἡ Ἀθήνα ! πῶς κατήντησαν ... δὲν πρέπει νὰ τοῦ ἀποδείξετε τίποτε κορίτζια. Εἶπεν ἡ μήτηρ ἥτις εὑρίσκουσα μεγάλην ὁμοιότητα μεταξὺ τοῦ Ἀφροδιτοπούλου καὶ τοῦ ἀποβιώσαντος υἱοῦ της ἠσθάνετο ἤδη μητρικὸν φίλτρον δι' αὐτόν.

Ἐνῷ ἔλεγε ταῦτα ἡ μήτηρ παρουσιάζεται ἡ ὑπηρέτρια λέγουσα.

— Τὰ ἐμάθετε ; ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀφροδιτοπούλου παντρεύτικε τὴν μαδὰμ Νανίνα τὴ δασκάλα μας καὶ ὁ κύριος Μοσκάριδος ὁ φαρμακοποιὸς ἔδιωξε τὴν γυναῖκά του Ρουμπινία διότι τὴν ἔπιασε μὲ τὸν Ἀφροδιτόπουλο ... μάλιστα λέγουν πῶς πῆγαν νὰ μονομαχήσουν στὸν Πειραιᾶ ὁ σύζυγος μὲ τὸν ἀγαπητικό ... ἐπῆγα στὸ μπακάλι μας νὰ ἀγοράσω λίγο τυρὶ διὰ τὰ μακαρόνια καὶ ἡ Ἀθήνα ὅλη βοοῦσε μέσα στὸ μπακαλιὸ μὲ τὰ νέα αὐτά.

— Μονομαχία ! πάει ὁ καϋμένος ὁ Ἀφροδιτόπουλός μου !

— Μονομαχία ἄλλο πάλιν λείψανο στὸ σπητικό μας. Θεέ μου, τί σοῦ πταίομεν; ἄλλο πάλιν λείψανο.

— Μονομαχία...... Βασίλω τρέξε στὰ δωμάτια τοῦ Ἀφροδιτοπούλου νὰ πληροφορηθῇς ἂν ἐπλήγωσε ἢ ἐπληγώθηκε στὴ μονομαχία.... ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο σκοτώθηκε.

— Καλὰ τὸ 'λεγα ἡ καϋμένη πῶς κάποιος διάβολος θὰ βγῇ στὴ μέση νὰ μὴ χαρῶ τὴν παντρειά μου.

Ταῦτα ἐφώναζον διὰ συναυλίας αἱ τρεῖς γυναῖκες τῆς τρίτης θυγατρὸς ἀπουσιαζούσης, ἀλλὰ τὴν στιγμήν, ἐκείνην εἰσερχομένη καὶ πληροφορουμένη τὰ νέα ἐκάθησεν ἐπὶ μιᾶς ἕδρας συνοδεύουσα τὴν συναυλίαν δι' ἑνὸς φοβεροῦ καὶ διηνεκοῦς Ἀααααααα !....

Εἰς μικροῦ ἀναστήματος κύριος κρατῶν σιγάρον εἰς τοὺς ὀδόντας του τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰσῆλθε.

— Μωρὲ οἰκογένεια διὰ ζωγράφισμα, ἔκραξεν ὁ Διάβολος... προσοχὴ ἔρχεται ὁ γαμβρός ! Κυρὰ Εὐρώπη ῥίψον ἓν βλέμμα εἰς τὸ νέον τοῦτο πρόσωπον ! ὁποία γελοιογραφία ! ὁ γαμβρός ! παρατηρήσατε πόσον εἶνε κατηφὴς καὶ μελαγχολικός. Αἱ ἐρωτικαί του ἐπιτυχίαι τὸν ἔκαμαν τζακπινάκι σωστό. Ἔρχεται νὰ παίξῃ τὴν κωμῳδία....θὰ τοὺς βάλῃ τὸ μαχαῖρι στὸ λαιμὸ διὰ νὰ τοῦ δώσουν τὰ μετρητά. Ἔχει δίκαιον, διότι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἔχουν πέντε μαχαίργια εἰς τὸν λαιμὸν οἱ χρεωφειλέται του.

— Καλῶς τὸ Ἀφροδιτάκι μου ! οὔφ ! εἶσαι ζωντανός ;... σὺ ἢ ὁ ἀδελφός σου ἐφονεύθη εἰς τὴν μονομαχίαν ;

— Καλὲ τί ἔγεινες ; Ἀφροδιτάκι ; πόσοι ἦλθαν καὶ σὲ ζητοῦν.

— Οἱ ἄνθρωποι ἔρχονται διὰ τὰς δικογραφίας των καὶ ἔχεις τὸ κλειδὶ τοῦ γραφείου τοῦ πατρὸς καὶ δὲν εἶνε κανεὶς νὰ τοὺς ἀπαντήσῃ. Ἠναγκάσθην λοιπὸν νὰ προσκαλέσω ἐδῶ τὸν κ. Κοκορόπουλον νὰ σὲ βοηθήσῃ καὶ εἰς τὴν ἀπουσίαν σου δίδῃ ἀπαντήσεις πρὸς τοὺς πελάτας τοῦ μακαρίτου πενθεροῦ σου.

— Εὐχαριστῶ ! ἀλλ' ἐγὼ θὰ τοῦ δώσω τὸ κλειδὶ καὶ τὸν παρακαλέσω νὰ μὲ ἀντικαταστήσῃ διὰ παντός. Εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ διαλύσω τὸν ἀραβῶνα.

— Διατί ;... πω ! πω !... φουρτοῦνα μας.

— Διατί ;

— Διατί ;

— Διότι ὁ σύζυγος καὶ πατήρ σας μὲ ἐξηπάτησε !... μοὶ ὑπεσχέθη κτήματα τὰ ὁποῖα ἐξετάσας εὗρον ὅτι εἶνε ὑποθηκευμένα. Διὰ τὰ μετρητὰ ἡ δίκη τοῦ σιδηροδρόμου ἐχάθη. Οἱ κληρονόμοι τοῦ ἄγγλου δὲν θέλουν νὰ ὑπάγουν ἐμπρός, ὁ δὲ σιδηρόδρομος τώρα ὅπου ἀπέθανεν ὁ Καπνικόπουλος καὶ ὁ Ἄγγλος ἀρνεῖται νὰ πληρώσῃ ὀβολόν. Τὸ αὐτὸ καὶ τὸ δημαρχεῖον... ὁ μακαρίτης ὁ σύζυγός σας λυποῦμαι νὰ εἴπω μὲ ἐδολιεύθη...

— Καὶ διατὶ δὲν λέγεις Κύριε ὅτι ζητεῖς νὰ διαλύσῃς τὸ συμβόλαιον, διότι ἡ δεσποινὶς Τιμαλφία Πατζαβοῦρα ἔχει δικαιώματα ἐπὶ σοῦ, ἀλλὰ προσβάλλεις τὸν χαρακτῆρα τοῦ Μπαμπᾶ, ὅστις ἦτο ὁ εὐφυέστερος καὶ ἐντιμότερος δικηγόρος τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ καλὴ του καρδιὰ τὸν ἔκαμε θῦμα τῶν πελατῶν του ὅλων... κατεκοπίαζε καὶ ἐξοδεύετο καὶ ἐθυσιάζετο διὰ τοὺς πελάτας του ὁ μακαρίτης εἶπεν ἡ δευτερότοκος δακρύουσα.

— Κατεξοδεύετο καὶ ἐθυσιάζετο διὰ τοὺς πελάτας εἶπε καὶ ἡ μήτηρ, ὁ μακαρίτης εἶχε ὅλας τὰς δίκας μέσα στὸ μυαλό του, τὰς ἐδημιουργοῦσε μόνος του ὅπως ἤθελε προσέθηκε κλαίουσα.

— Κατεξοδεύετο καὶ ἐθυσιάζετο διὰ τοὺς πελάτας του Ααααααα... ἔμπηξε τὴν φωνὴν καὶ ἡ τρίτη ὡς ψιττακὸς ἐπαναλαμβάνουσα καὶ συνωδεύουσα συγχρόνως μὲ ὀξύτορον κλαυθμηρὰν φωνὴν τὴν αὐτὴν φράσιν.

— Μοναδική ! μοναδικὴ οἰκογένεια !.... μπράβο ! μπράβο ! ὁποία διασκέδασις κυρὰ Εὐρώπη ἔκραξεν ὁ ὁ Διάβολος.

— Ἀμ ἡ Ρουμπινία Μοσκοκάριδο; ὅπου διὰ σὲ 'μάτια μου Ἀφροδιτάκι τὴν ἐχώρισεν ὁ ἄνδρας της;...μωρὲ κουμάσι ποῦ ναι κι' ἀδαύτη !... ἀλλ' ἡμεῖς σοῦ τὰ συγχωροῦμε ὅλα φτάνει νὰ μὲ πάρῃς, διότι ὅλοι σὲ ἀγαποῦμε καὶ ὅλοι σὲ λατρεύομε, νὰ ἐμβαίνῃς εἰς τὸ σπίτι μας ὡς νὰ παντρεύτηκες ὅλους τέτοια ἀγάπη σοῦ χομεν.

— Σώπα μωρὴ βλάξ τί τοῦ λὲς αὐτά ; πέφτεις ἀπὸ τὴν ἀξιοπρέπειάν σου ; τώρα ἴσα ἴσα δὲν θὰ σὲ πάρῃ· Χαμηλοφώνως εἶπεν ἡ δευτερότοκος, ἀλλὰ τὸ χαμηλόφωνον αὐτῆς ἦτο ἴσον μὲ τὸ ὑψηλόφωνον ὅπως πάντες οἱ μέχρι τοῦ ἐσχάτου τοίχου τοῦ δωματίου ἀκροασθῶσιν.

— Κυρίαι μου ἀφήσατε εἰς ἐμὲ νὰ συμβιβάσω τὰ πράγματα εἶπεν ὁ κύριος Κοκοράκης, καὶ παραλαβὼν τὸν μνηστῆρα ἐξῆλθεν εἰς τὸν περίπατον ὅπως συνδιαλεχθῶσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Ὁ Διάβολος μᾶς ἐξηγεῖ τὰ τῆς πωλήσεως τῶν δικογραφιῶν τοῦ Καπνικοπούλου τὰ τῆς διαλύσεως τοῦ ἀρραβῶνος καὶ τὸ τέλος τοῦ οἰκιακοῦ καὶ κοινωνικοῦ δράματος.

Μόλις ἀνεχώρησαν καὶ εἰσέρχεται εἰς κύριος σπανὸς τὸ πρόσωπον, ἀλέανὸς τὴν καταγωγὴν χρηματίσας πολλὰ ἔτη εἰς Ἀμερικήν, δίδων πρὸ τριετίας μαθήματα τῆς ἀγγλικῆς πρὸς τὰς τρεῖς θυγατέρας τοῦ Καπνικοπούλου. Ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶνε ὁ κ. Γιουβρεκᾶς. Ἔχων μικρὰν δίκην εἰς χεῖρας τοῦ Καπνικοπούλου ἤρχετο νὰ ζητήσῃ τὴν δικογραφίαν του ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποθανόντος δικηγόρου, ὅπως τὴν παραδώσῃ εἰς ἕτερον δικηγόρον.

— Θὰ μᾶς δώσῃς πεντακοσίας δραχμὰς διὰ νὰ πάρῃς τὴν δικογραφίαν σου κύριε Γιουβρεκᾶ.

(ἀκολουθεῖ)

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1892

		Ἀγοραστ.	Πωληταί
ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο	Δρ.	465 —	470.—
» 120 » » 5 ο/ο	»	475.—	477.—
» 170 » » 5 ο/ο	»	475.—	477.—
» 135 » » 4 ο/ο	»	405.—	410.—
» 125 » » 4 ο/ο	»	376.—	378.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		590.—	591.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3,610—	3.620.—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	124.—	125.—
Βομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	68.	69.—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.—	—.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	131.	131.50
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	417.—	419.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.—	—.—
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	194.50	195.50
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . .	»	141.—	143.—
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	60.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	305.—	315.—
Κωπαΐδος	»	—.—	—.—
Δημόσια ἔργα.	»	63.—	64.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	29.26	29.60
Λίρα Τουρκίας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ δρ.	Μέχρι δρ
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	37.80	
Ἐπὶ Γαλλίας	»	149.50	
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Wm EDGAR: WILLIAMS

CAPDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται αἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποτείνωνται, πρὸν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

CARDIFF

DOULTON & C

BURSLEM (Staffs) ΑΓΓΛΙΑ

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντὸς εἴδους πιατικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίρετα Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλ... Βραβεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοί. Τιμαὶ καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖς κ.κ. ἐμπόροις.

Οἱ κ. κ. NEGRETTI et ZAMBRA τοῦ Λονδίνου 38 Holborn Viaduct, E. C. γνωστοποιοῦν ὅτι εἶνε οἱ κατασκευασταὶ ἀστρονομικῶν ἐργαλείων παντοίου εἴδους, ἀνεροϊδῶν βαρομέτρων, θερμομέτρων κτλ. Κατάλογος μετὰ τῶν φωτογραφιῶν καὶ τιμῶν ἁπάντων τῶν εἰδῶν τούτων πέμπονται δωρεάν.

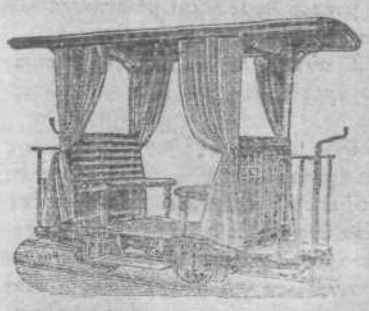

ARTHUR KOPPEL

BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

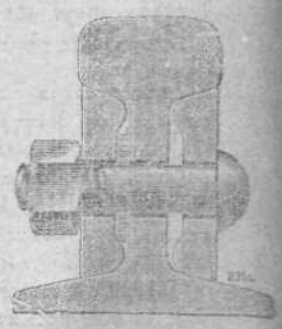

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10

Η ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ

ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ

Ὅσοι θέλετε νὰ ἔχετε ΟΛΑ τὰ ἄλυτα προβλήματα τῆς Ἀλγέβρας Χατζιδάκη σαφῶς καὶ ἄνευ λαθῶν λελυμένα πρέπει νὰ πάρετε τὴν Κλεῖδα τῆς Ἀλγέβρας, τὸ μόνον ἐπαινεθὲν ὑπὸ ὅλων σχεδὸν τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν εὑρίσκετε εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀντὶ 1.50.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ.—Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 2)

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομένου τούτου καταστήματι παντὸς εἴδους σιδηρικὰ εἴδη, δι' ἁμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἱππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἁμάξας καὶ φορτηγὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ τραπεζαρίας καὶ ἁμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἁμαξῶν καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστατοι.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετσέδες.

ΜΠΡΑΤΣΑ ἁμαξῶν καὶ λαιμαριῶν ὡς καὶ τοκάδες ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χάμουρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σηρίτια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΑΞΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἁμαξῶν καὶ φορτηγῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουτσίκια καὶ καμουτσόξυλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Κατσαρόλαι, λεκάναι, προχόαι, μπρίκια, μῦλοι καφέ, μύλοι πιπεριοῦ, μαχαιροπείρουνα ὅλων τῶν ποιοτήτων, καρυοθραῦσται κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ ΣΤΡΟΦΕΙΣ γαλλικῶν παραθύρων.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηνία τιμῶν καὶ ἀνυπέρβλητος.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμπόρους ἐπαρχιῶν.

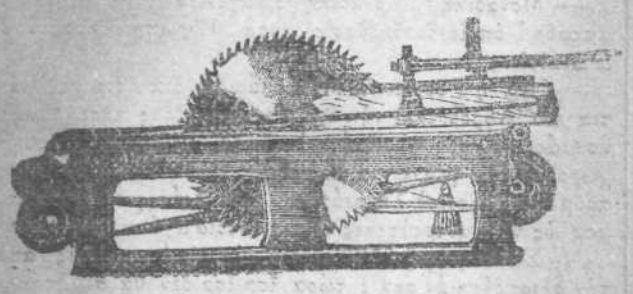

Ὁριζόντιος Αὐτόματος Πριγ.

Κάθετος Ἀτμομηχανὴ

Ι. Μ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελοπούλου

παρὰ τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ

ὄπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

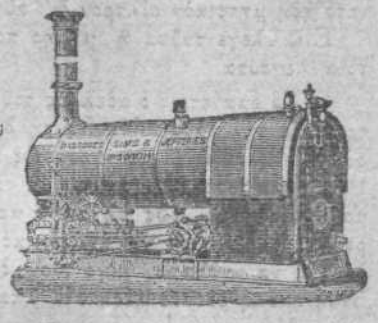

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανὴ

Παραδίδονται ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ἐν τακτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ ὁπῶν δυνάμεως μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στερεοὶ καὶ εὐθύνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τούτοις ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστατῶν Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαι διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἀναλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπῶλαι τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειοτέρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτάτης κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 8